

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.9.2020
COM(2020) 612 final

2020/0278 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om
ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU)
2019/817**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Begrundelse

I september 2019 bebudede Europa-Kommissionens formand Ursula von der Leyen en ny pagt om migration og asyl, der vil indebære en samlet tilgang til ydre grænser, asyl- og tilbagesendelsessystemer, Schengenområdet med fri bevægelighed og den eksterne dimension.

Den nye pagt om migration og asyl, som fremlægges sammen med dette forslag, er en ny start på migrationsområdet, der er baseret på en samlet tilgang til migrationsstyring. Dette forslag er et vigtigt bidrag til den samlede tilgang og skaber en fælles ramme for asylforvaltning og migrationsstyring på EU-plan, der skal fremme den gensidige tillid mellem medlemsstaterne. Med udgangspunkt i de overordnede principper om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling slås der i den nye pagt til lyd for en integreret politikudformning, der inden for rammerne af en tilgang på tværs af ministerier og myndigheder samler forskellige politikker på områderne asyl, migration, tilbagesendelse, beskyttelse af de ydre grænser, bekæmpelse af smugling af migranter og forbindelser med vigtige tredjelande. Derved anerkendes det, at en samlet tilgang også er et stærkere, mere holdbart og håndgribeligt udtryk for princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling. Disse principper bør derfor anvendes på hele migrationsstyringen, lige fra sikring af adgang til international beskyttelse til bekæmpelse af irregulær migration og ulovlige bevægelser.

Udfordringerne i forbindelse med migrationsstyring, navnlig hvad angår sikring af en hurtig identifikation af personer, der har behov for international beskyttelse, eller effektiv tilbagesendelse (af personer, der ikke har behov for beskyttelse), bør behandles på en ensartet måde i hele EU. Det fremgår af de tilgængelige oplysninger, at hvor det i 2015-2016 var tredjelandsstatsborgere med et klart behov for international beskyttelse, der ankom til EU, er det nu til dels blandede grupper af personer. Det er derfor vigtigt, at der udvikles en ny, effektiv procedure, der giver mulighed for en bedre forvaltning af blandede migrationsstrømme. Det er navnlig vigtigt, at der udvikles et værktøj, der i en så tidlig fase som muligt kan anvendes til at identificere personer, der sandsynligvis ikke vil kunne opnå beskyttelse i EU¹. Et sådant værktøj bør integreres i kontrolproceduren ved de ydre grænser, være baseret på klare og retfærdige regler og hurtigt føre til en henvisning til den relevante procedure (asylproceduren eller proceduren i henhold til tilbagesendelsesdirektivet²). Det bør desuden føre til en styrkelse af synergierne mellem kontrollen ved de ydre grænser og asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne.

Med dette forslag indføres der en **screening før indrejse**, som skal gælde for alle tredjelandsstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsaktion. Med

¹ Andelen af migranter, der ankommer fra lande med en anerkendelsesprocent på under 25 %, er steget fra 14 % i 2015 til 57 % i 2018.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

forslaget indføres der ensartede regler for de procedurer, der skal følges i fasen før indrejse, hvor tredjelandstatsborgeres individuelle behov vurderes, og ensartede regler for varigheden af proceduren for indsamling af relevante oplysninger til fastlæggelse af, hvilke procedurer der skal følges for disse personer.

Desuden skabes der med forslaget en EU-ramme, idet der indføres ensartede regler for screening af irregulære migranter, der pågribes på området, og som ved indrejse i Schengenområdet har unddraget sig grænsekontrol. Dette skal bidrage til at beskytte Schengenområdet og sikre en effektiv forvaltning af irregulær migration.

Formål med og hovedelementer i screeningen

Formålet med screeningen er at bidrage til den nye samlede tilgang til migration og blandede strømme ved at sikre, at personers identitet, men også eventuelle sundheds- og sikkerhedsrisici hurtigt fastslås, og at alle tredjelandstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsaktion, hurtigt henvises til den relevante procedure.

Screeningen bør navnlig omfatte:

- (a) et indledende helbredstjek og tjek af sårbarhed
- (b) en identitetskontrol sammenholdt med oplysninger i europæiske databaser
- (c) registrering af biometriske oplysninger (dvs. oplysninger om fingeraftryk og ansigtsbillede) i de relevante databaser, i det omfang det endnu ikke er sket, og
- (d) en sikkerhedskontrol gennem forespørgsel i relevante nationale databaser og EU-databaser, navnlig Schengeninformationssystemet (SIS), for at verificere, at den pågældende person ikke udgør en trussel mod den indre sikkerhed.

Den foreslåede screening forventes at tilføje merværdi til de nuværende procedurer ved de ydre grænser, navnlig ved:

- at skabe ensartede regler for identifikation af tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder indrejsebetingelserne som omhandlet i Schengengrænsekodeksen, og underkaste dem helbredstjek og sikkerhedskontrol ved de ydre grænser og dermed øge sikkerheden i Schengenområdet
- at præcisere, at indrejse ikke er tilladt for tredjelandstatsborgere, medmindre de udtrykkeligt har fået tilladelse til indrejse efter en vurdering af indrejsebetingelserne, eller når medlemsstaten beslutter at anvende særlige regler i individuelle tilfælde, jf. artikel 6, stk. 5, i Schengengrænsekodeksen
- at indføre et ensartet værktøj, med hvilket alle tredjelandstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsaktion, henvises til den relevante procedure: enten en procedure, der respekterer tilbagesendelsesdirektivet, eller, hvis der er tale om en ansøgning om international beskyttelse, den normale asylprocedure, en fremskyndet procedure, grænseproceduren for asyl eller endelig omfordeling til en anden medlemsstat (uden at foregribe resultatet af sådanne procedurer eller erstatte dem) og
- at skabe en EU-ramme til screening af tredjelandstatsborgere, der er indrejst på medlemsstaternes område uden tilladelse, og som pågribes på deres område.

Ifølge forslaget skal de berørte personers grundlæggende rettigheder beskyttes ved hjælp af en uafhængig overvågningsmekanisme, der oprettes af medlemsstaterne. Denne overvågningsmekanisme bør navnlig dække overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med screeningen samt overholdelsen af de gældende nationale regler i tilfælde af frihedsberøvelse og princippet om non-refoulement. Den bør endvidere sikre, at klager behandles hurtigt og på passende vis.

Endelig anerkendes i forslaget EU-agenturernes rolle — Frontex og Den Europæiske Unions Asylagentur — der kan ledsage og støtte de kompetente myndigheder i alle deres opgaver i forbindelse med screeningen. Desuden skal Agenturet for Grundlæggende Rettigheder ifølge forslaget yde et væsentligt bidrag med hensyn til at støtte medlemsstaternes udvikling af de uafhængige overvågningsmekanismer for grundlæggende rettigheder i forbindelse med screeningen.

Forslagets anvendelsesområde

Den foreslåede screening bør finde anvendelse ved de ydre grænser for:

- alle tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne, for hvilke medlemsstaterne i henhold til Eurodacforordningen er forpligtet til at optage fingeraftryk, herunder personer, der ansøger om international beskyttelse
- tredjelandstatsborgere, der sættes i land efter en eftersøgnings- og redningsaktion og
- tredjelandstatsborgere, der møder op ved grænseovergangssteder uden at opfylde indrejsebetingelserne, og som dér ansøger om international beskyttelse.

Samtidig skal screeningen være baseret på og knytte an til de værktøjer, der er indført med andre retsakter, navnlig med hensyn til Eurodac³, anvendelsen af Schengeninformationssystemet⁴ for tilbagesendelse samt asylprocedurer⁵.

Tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne eller sættes i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, herunder personer, der ansøger om international beskyttelse

³ Forslag til forordning (EU) XXXX om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs, og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europol's adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 1).

⁵ Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU

I henhold til Schengengrænsekodeksen⁶ kan passage af de ydre grænser kun ske ved de angivne grænseovergangssteder⁷. Grænsekontrol⁸ omfatter ind- og udrejsekontrol, der foretages ved grænseovergangsstederne, og grænseovervågning, der foretages mellem grænseovergangsstederne for at forhindre personer i at omgå ind- og udrejsekontrollen, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen uden tilladelse. Tredjelandstatsborgere, der har passeret de ydre grænser på ulovlig vis og ikke har ret til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område, skal derfor gøres til genstand for procedurer, der overholder tilbagesendelsesdirektivet⁹. Hvis tredjelandstatsborgeren anmoder om international beskyttelse, skal der sikres adgang til asylproceduren, og personen bør henvises til asylmyndighederne. Disse regler bør efter omstændighederne også finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der sættes i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner.

For at passe ind i den eksisterende retlige ramme, navnlig Eurodacforordningen og Schengeninformationssystemet for tilbagesendelse¹⁰ samt direktivet om asylprocedurer¹¹, bør den obligatoriske screening af tredjelandstatsborgere, der pågribes uden for grænseovergangsstederne, omfatte de personer, for hvilke medlemsstaterne i overensstemmelse med Eurodacforordningen skal optage biometriske oplysninger¹².

Schengengrænsekodeksen indeholder ikke nogen specifik forpligtelse vedrørende lægeundersøgelser af tredjelandstatsborgere, der pågribes i forbindelse med grænseovervågningen. Tredjelandstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsaktion, kan have været udsat for sundhedstrusler (f.eks. hvis de kommer fra konfliktramte områder eller har været udsat for overførbare sygdomme). Derfor er det vigtigt så tidligt som muligt at identificere alle personer, der har behov for øjeblikkelig pleje, samt at identificere mindreårige og sårbare personer med henblik på at henvise dem til en grænseprocedure eller en fremskyndet asylprocedure i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for disse procedurer. Det nylige udbrud af covid-19 har også vist, at der er behov for helbredstjek for at kunne identificere personer, der skal isoleres af hensyn til folkesundheden. Der er derfor behov for ensartede regler for indledende helbredstjek, der bør gælde for alle tredjelandstatsborgere, der underkastes screeningen.

Tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder betingelserne for indrejse og søger international beskyttelse ved grænseovergangssteder

I overensstemmelse med artikel 3 i Schengengrænsekodeksen skal grænsekontrol gennemføres uden at dette berører de rettigheder, der tilkommer flygtninge og tredjelandstatsborgere, der anmoder om international beskyttelse. Schengengrænsekodeksen indeholder imidlertid ikke tilstrækkelige anvisninger til grænsevagter om, hvordan tredjelandstatsborgere, der søger international beskyttelse ved grænseovergangssteder, skal

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁷ Artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399.

⁸ Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

¹⁰ Se fodnote 4.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

¹²

behandles¹³, og der synes at være forskellig praksis herfor i medlemsstaterne. Som følge heraf er der risiko for, at tredjelandstatsborgere, der på grundlag af deres ansøgning om international beskyttelse har fået tilladelse indrejse på en medlemsstats område, selv om de ikke opfylder betingelserne for indrejse, forsvinder.

Desuden er der for tredjelandstatsborgere, der befinder sig i denne situation, på nuværende tidspunkt ingen regler om lægeundersøgelser. Der er derfor behov for at indføre supplerende regler for at sammenkæde grænsekontrollen ved de ydre grænser problemfrit med de relevante efterfølgende procedurer inden for rammerne af EU-retten om asyl og tilbagesendelse.

Det er også nødvendigt at præcisere, at de pågældende tredjelandstatsborgere under screeningen, dvs. ved kontrollen, hvor det fastslås, hvilke(n) procedure(r) der er egnet/egnede, ikke må indrejse på medlemsstaternes område. Denne regel bør gælde for alle tredjelandstatsborgere, der underkastes screening ved de ydre grænser.

Garantier på grundlag af de gældende procedurer og anvendeligheden af omfordeling

Alle tredjelandstatsborgere, der underkastes screening, bør betragtes som ansøgere om international beskyttelse, hvis de ansøger om international beskyttelse på tidspunktet for pågribelsen, i forbindelse med grænsekontrollen ved grænseovergangsstedet eller under screeningen. Artikel 26 og 27 i [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring] XXXX samt de retsvirkninger, der er knyttet til [direktivet om modtagelsesforhold] XXXX, bør dog først finde anvendelse, efter at screeningen er afsluttet.

Tilsvarende bør de i tilbagesendelsesdirektivet fastlagte procedurer først finde anvendelse på personer, der er omfattet af dette forslag, efter screeningen er afsluttet.

Screeningen kan efterfølges af omfordeling inden for rammerne af den solidaritetsmekanisme, der er oprettet ved forordning (EU) XXX/XXX [forordning om asylforvaltning og migrationsstyring], hvis en medlemsstat bidrager til solidaritet på frivillig basis, eller hvis ansøgerne om international beskyttelse ikke er omfattet af den grænseprocedure, der er fastlagt i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylprocedurer), eller i henhold til den mekanisme til håndtering af krisesituationer, der er indført ved forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om krisesituationer].

Generel udelukkelse

Det er ikke hensigten, at screeningen skal finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der opfylder de i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeksen) fastsatte indrejsebetingelser. Hvis det under screeningen viser sig, at de pågældende tredjelandstatsborgere opfylder disse betingelser, bør screeningen straks ophøre, og tredjelandstatsborgeren bør gives tilladelse til at indrejse på medlemsstatens område. Dette berører ikke muligheden for at anvende sanktioner for passage af en ydre grænse uden tilladelse, jf. artikel 5, stk. 3, i Schengengrænsekodeksen.

Tilsvarende bør screeningen ikke finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, for hvilke medlemsstaten kan eller er forpligtet til at anvende en undtagelse for så vidt angår indrejsebetingelserne. Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 5, indeholder en udtømmende liste over sådanne tilfælde, der omfatter de tilfælde, hvor tredjelandstatsborgere er i

¹³ Tredjelandstatsborgere, der ikke anmoder om international beskyttelse, og som hverken opfylder indrejsebetingelserne eller er omfattet af nogen af undtagelserne i artikel 6, stk. 5, i Schengengrænsekodeksen, bør nægtes indrejse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeks).

besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold fra en anden medlemsstat og har tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstatsers område med henblik på gennemrejse, samt tredjelandstatsborgere, der på grundlag af en individuel afgørelse har fået tilladelse af en medlemsstat til indrejse på dens område af humanitære grunde (f.eks. med henblik på lægebehandling). Hvis en medlemsstat imidlertid er af den opfattelse, at de personer, der søger international beskyttelse, kan drage fordel af en individuel afgørelse om tilladelse til indrejse som omhandlet i artikel 6, stk. 5, litra c), bør den pågældende person henvises til screening, og tilladelsen til indrejse bør stilles i bero i afventning af resultatet af den relevante procedure for tildeling af international beskyttelse.

Tredjelandstatsborgere, der pågribes på en medlemsstats område

Tredjelandstatsborgere, der pågribes af politiet eller andre kompetente myndigheder på en medlemsstats område uden at opfylde betingelserne for indrejse og ophold, skal gøres til genstand for tilbagesendelsesprocedurer i overensstemmelse med tilbagesendelsesdirektivet, medmindre de anmoder om international beskyttelse. I sidstnævnte tilfælde bør de lade deres anmodning undersøge, eller de bør gives tilladelse eller ret til at opholde sig i den pågældende medlemsstat.

For bedre at beskytte Schengenområdet og sikre en korrekt forvaltning af irregulær migration bør medlemsstaterne desuden være forpligtet til at underkaste disse personer screening. Denne forpligtelse bør imidlertid ikke gælde for personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet (tredjelandstatsborgere, som er forblevet efter visummets udløb, f.eks. ved at forblive i medlemsstaterne i længere end 90 dage ud af en periode på 180 dage, eller ved at opholde sig i længere tid end den periode, der er tilladt i henhold til en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, som de er i besiddelse af), fordi personer i denne situation har været underlagt ind- og udrejsekontrol ved ankomsten.

Screeningen af personer, der pågribes på en medlemsstats område, bør (under hensyntagen til ovennævnte begrænsning) kompensere for det forhold, at disse personer formodentlig har formået at undgå ind- og udrejsekontrol ved indrejse i Den Europæiske Union og Schengenområdet. Ved at medtage disse tilfælde i anvendelsesområdet for den foreslåede forordning sikres det, at også denne screening foregår efter ensartede regler og standarder.

I sådanne tilfælde bør screeningen iværksættes, hvis der mangler et indrejsestempel i et rejsedokument, eller der slet ikke foreligger et rejsedokument, således at det ikke kan sandsynliggøres, at den pågældende person har passeret en ydre grænse på lovlig vis. Med idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet i 2022 vil stemplerne blive erstattet af mere pålidelige oplysninger i det elektroniske system, som også er tilgængelige for de retshåndhævende myndigheder, hvilket giver en højere grad af sikkerhed med hensyn til tredjelandstatsborgeres lovlige indrejse på medlemsstaternes område.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Med forslaget tages der fat om udfordringerne i forbindelse med beskyttelse af de ydre grænser og forebyggelse af ulovlige bevægelser inden for området uden kontrol ved de indre grænser. Screeningen supplerer de regler vedrørende grænsekontrol ved de ydre grænser, der er fastsat i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeksen). Den supplerer navnlig medlemsstaternes forpligtelser i henhold til kodeksens artikel 3 og 13 for så vidt angår forpligtelsen til at forhindre ulovlig indrejse samt forpligtelsen til at foretage grænsekontrol, uden at dette berører de rettigheder, der tilkommer flygtninge og tredjelandstatsborgere, der har behov for international beskyttelse. Det afspejler også det forhold, at betingelserne for indrejse for tredjelandstatsborgere, der pågribes på en medlemsstats område, formodes ikke at være opfyldt, hvis der mangler et stempel i et rejsedokument (eller efter idriftsættelsen af

ind- og udrejsesystemet i 2022, hvis der mangler en registrering i det elektroniske system, der også er til rådighed for de retshåndhævende myndigheder).

I forslaget tages der hensyn til den seneste udvikling i Schengenreglerne, navnlig den planlagte indførelse af ind- og udrejsesystemet¹⁴ i 2022. Det tager også hensyn til den ramme for interoperabilitet, der blev indført ved forordning (EU) 2019/817¹⁵ og forordning (EU) 2019/818¹⁶. De nødvendige ændringer i retsakterne om oprettelse af specifikke databaser, f.eks. ind- og udrejsesystemet (EES), det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og visuminformationssystemet (VIS), er begrænset til at give de udpegede myndigheder adgangsrret i forbindelse med screeningen.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Med dette forslag, der er en af de retsakter, som den nye pagt om migration og asyl bygger på, indføres der et yderligere element i migrationsstyringen, der er i fuld overensstemmelse med forslagene til en forordning om asylforvaltning og migrationsstyring, en forordning om asylproceduren, en forordning om krisesituationer og det ændrede forslag til omarbejdning af Eurodacforordningen.

Sammen med førnævnte forslag skal dette forslag bidrage til en samlet tilgang til migration ved at skabe en problemfri forbindelse mellem alle faser af migrationsprocessen, fra ankomst til behandling af anmodninger om international beskyttelse og, hvor det er relevant, til tilbagesendelse. Dette skal foregå under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Med henblik herpå foreslås det at sikre, at hver medlemsstat opretter en uafhængig overvågningsmekanisme for at sikre, at de grundlæggende rettigheder overholdes i forbindelse med screeningen, og at eventuelle påstande om brud på de grundlæggende rettigheder undersøges grundigt.

Overvågningsmekanismen i forbindelse med screeningen bør indgå i den forvaltning og overvågning af migrationssituationen, der er fastsat i den nye forordning om asylforvaltning og migrationsstyring. Medlemsstaterne bør integrere resultaterne af deres nationale overvågningsmekanisme under denne forordning i deres nationale strategier, der er fastsat i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Dette forslag har ingen følger for de eksisterende procedurer på området asyl og tilbagesendelse og begrænser ikke udøvelsen af individuelle rettigheder, men sikrer, at fasen før indrejse organiseres bedre for at fremme en bedre anvendelse af disse procedurer.

Ved afslutningen af screeningen bør tredjelandstatsborgerne henvises til de kompetente myndigheder, som — ved hjælp af de oplysninger, der blev indført på debriefingformularen under screeningen — bør træffe de relevante afgørelser.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

De i forbindelse med screeningen indsamlede oplysninger skal derfor bidrage til, at målene med de respektive procedurer kan nås på en mere effektiv måde. De bør navnlig hjælpe de relevante asylmyndigheder med at identificere de asylansøgere, som er omfattet af grænseproceduren, i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af forordningen om asylprocedurer. De bør også bidrage til at bekæmpe smugling og forbedre grænsekontrollen gennem en bedre forståelse af migrationsstrømmene.

De i forordning XXXX [Eurodacforordningen] omhandlede biometriske oplysninger, der indsamles under screeningen, bør sammen med de i artikel [12, 13, 14 og 14a] i nævnte forordning omhandlede oplysninger overføres til Eurodac for så vidt angår tredjelandstatsborgere, for hvilke medlemsstaterne er forpligtet til at optage fingeraftryk. Ved at gøre denne indsamling og overførsel obligatorisk under screeningen fastlægges forpligtelserne for optagelse af fingeraftryk og registrering af tredjelandstatsborgere tidsmæssigt og bekræftes dermed. Screeningen vil også lette kontrollen i andre store IT-systemer, f.eks. Schengeninformationssystemet, med henblik på tilbagesendelse.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 77, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som vedrører udformning af en politik til personkontrol og effektiv overvågning ved passage af de ydre grænser.

Med hensyn til ændringerne af forordningerne om oprettelse af forskellige databaser (VIS, EES, ETIAS) og interoperabilitetsforordningen er forslaget desuden baseret på artikel 77, stk. 2, litra d), i TEUF, der vedrører udformningen af en politik med henblik på nødvendige tiltag til den gradvise udvikling af et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Foranstaltninger på området frihed, sikkerhed og retfærdighed er et område med delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne, jf. artikel 4, stk. 2, i TEUF. Derfor finder nærhedsprincippet anvendelse, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union: Unionen handler kun, hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Målene for dette forslag kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, når de handler hver for sig, og kan bedre nås på EU-plan. Det skyldes, at de vedrører personkontrol ved de ydre grænser og effektiv overvågning af passage af de ydre grænser. Af betragtning 6 i Schengengrænsekodeksen fremgår følgende: *"Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænser kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Grænsekontrollen bør bidrage til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, offentlige sundhed og internationale forbindelser."*

De foreslåede foranstaltninger supplerer de eksisterende regler om grænsekontrol ved de ydre grænser, der er fastsat i Schengengrænsekodeksen, og andre foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 77, stk. 2, litra b), i TEUF. De bidrager til at opretholde området uden kontrol ved de indre grænser, idet de forbedrer de kompetente myndigheders oversigt over,

hvem der passerer de ydre grænser, og bidrager til en mere effektiv fastlæggelse af den procedure, der skal anvendes for de pågældende tredjelandstatsborgere. Unionen kan derfor vedtage de foreslåede foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget står i et rimeligt forhold til de fastlagte mål.

Forslaget imødekommer de konstaterede mangler i forvaltningen af blandede strømme af tredjelandstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsaktion, herunder tredjelandstatsborgere, der søger international beskyttelse.

Med forslaget indføres der en forpligtelse til at sammenholde de pågældende tredjelandstatsborgeres biometriske oplysninger med det ved interoperabilitetsforordningen oprettede fælles identitetsregister, der indeholder alle identitetsoplysninger for personer, der er kendt i de store IT-systemer på området migration, sikkerhed og retlige anliggender. Denne forpligtelse er udformet på en sådan måde, at der kun gives adgang til de oplysninger, der er strengt nødvendige for at identificere tredjelandstatsborgere (de oplysninger, der gives adgang til, svarer til oplysningerne i et rejsedokument), og at der ikke vil være overlapning eller ske ny indsamling af oplysninger i et stort IT-system.

Sikkerhedskontrollen bør inddrage de relevante europæiske informationssystemer og bør så vidt muligt udføres på grundlag af biometriske oplysninger for at minimere risikoen for falsk identifikation.

Forslaget har til formål at skabe synergier mellem de forskellige procedurer og faser i forvaltningen af migranter og asylansøgere. F.eks. skal der under screeningen tages hensyn til eventuelle tidligere søgninger i de relevante databaser, navnlig Schengeninformationssystemet. Dette gælder især for personer, der anmoder om international beskyttelse ved grænseovergangsstedet, og for hvem der allerede skulle have været foretaget søgninger i databaserne i forbindelse med ind- og udrejsekontrollen.

Indsamlingen af de nødvendige og omfattende oplysninger om de berørte tredjelandstatsborgere forventes at bidrage til at fremskynde asylproceduren ved afslutningen af screeningen.

Ligeledes er de foreslåede ensartede regler for helbredstjek og identifikation af sårbare tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser begrænset til, hvad der er absolut nødvendigt for at nå forslagets mål, nemlig at identificere tredjelandstatsborgere der har behov for øjeblikkelig pleje, eller som skal i isolation af hensyn til folkesundheden, samt at identificere sårbare personer eller personer med særlige modtagelses- eller proceduremæssige behov og sikre disse en tilstrækkelig støtte. Forslaget indeholder også krav om, at videregivelsen af oplysninger om screeningen tilpasses mindreåriges behov, og at det sikres, at der er kvalificeret personale til stede, som er uddannet til at have med mindreårige at gøre.

Det præciseres i forslaget, at de pågældende tredjelandstatsborgere under screeningen ved de ydre grænser ikke må få tilladelse til indrejse på en medlemsstats område. Dette forventes at hjælpe i de særlige tilfælde, hvor der ved ind- og udrejsekontrollen gives udtryk for hensigt om at ansøge om international beskyttelse, men hvor ansøgningen ikke indgives eller først indgives på et senere tidspunkt i en anden medlemsstat. Reglen om, at der ikke gives tilladelse til indrejse under screeningen, afspejler grænsevagternes forpligtelse til at sikre, at tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder indrejsebetingelserne, ikke får tilladelse til indrejse.

Fastlæggelsen af, i hvilke situationer screeningen kræver frihedsberøvelse, og de nærmere retningslinjer herfor, er underlagt national lovgivning.

Forslaget indeholder også bestemmelser om, at tredjelandssstatsborgere, der pågribes på medlemsstaternes område, underkastes screening, når der ikke er tegn på, at de har passeret en ydre grænse for på lovlig vis at indrejse på medlemsstaternes område. Dette vedrører ikke personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, såsom indehavere af et visum til kortvarigt ophold, der opholder sig mere end tre måneder, eller personer, der er i besiddelse af en opholdstilladelse, og som forbliver efter udløbet af denne. Disse personer har været underlagt ind- og udrejsekontrol ved ankomsten til Schengenområdet, og den ulovlige karakter af deres ophold hænger ikke sammen med den måde, hvorpå de er indrejst, men det forhold, at de ikke er udrejst rettidigt.

- **Valg af retsakt**

Forslaget supplerer og præciserer de ensartede regler for grænsekontrol ved de ydre grænser, der er indeholdt i forordningen om Schengengrænsekodeksen, idet medlemsstaterne pålægges at underkaste tredjelandssstatsborgere i de tre ovennævnte situationer en screening bestående af en identitetskontrol, en sikkerhedskontrol og om nødvendigt et helbredstjek, således at myndighederne kan henvise dem til de relevante asyl- eller tilbagesendelsesprocedurer. Disse tjek og kontroller bør udføres efter ensartede standarder, således at de bidrager til sikkerheden i Schengenområdet og effektiviteten af EU's asyl- og migrationspolitik. Disse standarder skal fastsættes med bestemmelser, der finder direkte anvendelse. Følgelig er en forordning det rette instrument til at organisere denne screening.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Kommissionen gennemfører en evidensbaseret politikudformning og henviser til det særskilte dokument (XXX), der indeholder de oplysninger og elementer, der støtter den foreslåede tilgang til de forskellige udfordringer, der siden 2016 er konstateret med henblik på færdiggørelsen af reformen af det fælles europæiske asylsystem. Dataene og oplysningerne i dette dokument er også relevante for forslaget om indførelse af screening som del af en problemfri procedure for alle tredjelandssstatsborgere, der ikke opfylder indrejsebetingelserne ved passage af Schengenområdets ydre grænser.

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen har ved en række lejligheder hørt medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og interesserede parter med henblik på at indhente deres synspunkter om den kommende pagt om migration og asyl. Sideløbende hermed har det rumænske, det finske og det kroatiske formandskab haft udvekslinger af både strategisk og teknisk karakter om, hvordan forskellige aspekter af migrationspolitikken skal se ud i fremtiden, bl.a. asyl, tilbagesendelse, forbindelser med tredjelande vedrørende tilbagetagelse og reintegration. Disse høringer har vist, at der er opbakning til en ny start på europæisk asyl- og migrationspolitik for hurtigst muligt at afhjælpe manglerne i det fælles europæiske asylsystem, gøre tilbagesendelsessystemet mere effektivt, bedre strukturere og stabilisere vores forbindelser med tredjelande på området tilbagetagelse og sikre en holdbar reintegration af tilbagevendende migranter.

Forud for lanceringen af den nye pagt om migration og asyl har Kommissionen haft løbende drøftelser med Europa-Parlamentet, i hvilken forbindelse det særlig blev understreget, at der skal sikres fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Endvidere har næstformand Margaritis Schinas og kommissær Ylva Johansson i de første 100 dage af deres embedsperiode afholdt høringer med alle medlemsstater samt opfølgende bilaterale høringer, ligeledes med alle medlemsstater. Medlemsstaterne har anerkendt, at der er behov for enhed, gradvise fremskridt i afhjælpningen af svaghederne i det nuværende system, et nyt system med en rimelig ansvarsfordeling, som alle medlemsstater kan bidrage til, en stærk grænsebeskyttelse samt forbedrede tilbagesendelser, og også betydningen af den eksterne dimension af migration blev anerkendt. De fleste medlemsstater gav udtryk for deres interesse i at have klare og effektive procedurer ved de ydre grænser, navnlig for at forhindre ulovlige bevægelser og lette tilbagesendelser. Nogle medlemsstater understregede imidlertid, at der ikke må skabes unødvendige administrative byrder.

Kommissær Ylva Johansson har ligeledes ved flere lejligheder afholdt målrettede høringer af internationale organisationer, civilsamfundsorganisationer, relevante lokale ikkestatslige organisationer i medlemsstaterne samt arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer.

Kommissionen har også taget hensyn til mange anbefalinger fra nationale og lokale myndigheder¹⁷, ikkestatslige og internationale organisationer såsom De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR)¹⁸ og Den Internationale Organisation for Migration (IOM)¹⁹, tænketanke og den akademiske verden om, hvordan en ny start på migrationsområdet kan se ud, og hvordan man kan håndtere de aktuelle migrationsproblemer og samtidig overholde menneskerettighedsstandarderne. Kommissionen har også taget hensyn til Det Europæiske Migrationsnetværks²⁰ bidrag og de undersøgelser, som netværket har iværksat, og som i de seneste år har resulteret i flere specialiserede undersøgelser, samt ad hoc-forespørgsler.

• **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i følgende retsakter:

- Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- de forpligtelser, der følger af folkeretten, navnlig Genève-konventionen om flygtninges retsstilling
- den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder
- den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og
- FN's konvention mod tortur.

Screeningen skal foretages under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret, herunder:

¹⁷ F.eks. "Berlin Action Plan on a new European Asylum Policy" af 25.11.2019, underskrevet af 33 organisationer og kommuner.

¹⁸ UNHCR's anbefalinger til Europa-Kommissionens foreslåede pagt om migration og asyl, januar 2020.

¹⁹ IOM's anbefalinger til EU's nye pagt om migration og asyl, februar 2020.

²⁰ Alle Det Europæiske Migrationsnetværks undersøgelser og rapporter kan findes på: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

- retten til menneskelig værdighed (artikel 1)
- forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (artikel 4)
- asylretten (artikel 18)
- beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering (artikel 19)
- princippet om ikkeforskelsbehandling (artikel 21) og
- et højt sundhedsbeskyttelsesniveau (artikel 35).

For at sikre, at chartret om grundlæggende rettigheder og andre forpligtelser for EU og internationale forpligtelser overholdes i forbindelse med screeningen, herunder at der altid skal gives adgang til procedurer, skal medlemsstaterne oprette en uafhængig overvågningsmekanisme. Denne overvågningsmekanisme bør navnlig dække overholdelsen af de grundlæggende rettigheder på alle tidspunkter under screeningen samt overholdelsen af de gældende nationale regler i tilfælde af frihedsberøvelse. Agenturet for Grundlæggende Rettigheder bør fastlægge generelle retningslinjer for, hvordan denne mekanisme skal oprettes og fungere uafhængigt. Endvidere kan det på anmodning af en medlemsstat støtte de kompetente nationale myndigheders udvikling af den nationale overvågningsmekanisme, navnlig med hensyn til fastsættelse af garantier for dennes uafhængighed, fastlæggelse af en metode til overvågning samt uddannelsesforanstaltninger. Medlemsstaterne bør også sikre, at deres nationale lovgivning indeholder bestemmelser om undersøgelser af påståede tilsidesættelser af de grundlæggende rettigheder under screeningen, bl.a. ved at sikre en hurtig og passende behandling af klager.

I forslaget tages der fuldt ud hensyn til barnets rettigheder og sårbare personers særlige behov, idet det sikres, at disse modtager rettidig og passende støtte i betragtning af deres fysiske og mentale sundhed. Mindreårige skal støttes af personale, der er uddannet i og kvalificeret til at beskæftige sig med mindreårige, og som samtidig skal holde børnebeskyttelsesmyndighederne underrettede.

Forslaget berører retten til beskyttelse af personoplysninger (chartrets artikel 8) på tre måder, som imidlertid er strengt nødvendige og står i et rimeligt forhold til de mål, der søges nået, nemlig at øge sikkerheden i Schengenområdet og sikre en velfungerende procedure, med hvilken tredjelandsstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, kan henvises til de relevante asyl- eller tilbagesendelsesprocedurer.

For det første udgør søgning på rejsedokumenter, behandling af biometriske oplysninger og søgning i databaser i forbindelse med identitetskontrol og sikkerhedskontrol en form for behandling af personoplysninger, der er uløseligt forbundet med at forsøge at indhente oplysninger om, hvem der ønsker eller forsøger at passere de ydre grænser, og om den pågældende person udgør en sikkerhedsrisiko for medlemsstaterne. Der er i Schengengrænsekodeksen allerede fastsat regler om disse former for behandling af personoplysninger. I denne forordning præciseres de for de tre typer specifikke situationer, hvor tredjelandsstatsborgere befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, og hvor screeningen anses for nødvendig for at øge sikkerheden i Schengenområdet og for at sikre, at de berørte personer kan henvises til de relevante asyl- eller tilbagesendelsesprocedurer uden problemer.

For det andet indeholder debriefingformularen, der udfyldes ved afslutningen af screeningen, oplysninger, der er nødvendige for, at medlemsstaternes myndigheder kan henvide de

pågældende personer til den relevante procedure. Myndighedernes udfyldelse og læsning af debriefingformularen udgør således en form for behandling af personoplysninger, der er uløseligt forbundet med at henvise tredjelandstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, til de relevante asyl- eller tilbagesendelsesprocedurer.

For det tredje indebærer den tidsmæssige fastlæggelse af medlemsstaternes forpligtelser til i henhold til Eurodacforordningen at indsamle og overføre personoplysninger om de pågældende tredjelandstatsborgere ikke yderligere behandling af personoplysninger. Det forpligter derimod medlemsstaterne til at udføre denne behandling — som de i henhold til Eurodacforordningen er forpligtet til — under screeningen.

Da selve screeningen blot er en informationsindsamlingsfase, som forlænger eller supplerer kontrollen ved overgangsstedet ved de ydre grænser, og som ikke indebærer nogen afgørelse, der berører den pågældende persons rettigheder, er der ikke planlagt nogen prøvelse af lovligheden af resultatet af screeningen. Når screeningen er afsluttet, gøres den person, der har været underkastet screeningen, til genstand for en tilbagesendelses- eller asylprocedure, hvor der træffes afgørelser, som kan prøves ved en domstol, eller personen nægtes indrejse, hvilket også kan anfægtes ved en retslig myndighed. Screeningen bør være så kort tid som muligt, og den maksimale varighed bør kun nås i sjældne, vanskelige tilfælde eller i situationer, hvor mange personer skal screenes på samme tid. Når den maksimale varighed på fem dage — i undtagelsestilfælde 10 dage — er nået for en person, bør screeningen straks ophøre, og der bør straks startes en procedure for den pågældende person, som fører til en afgørelse, der kan prøves ved domstolene.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget til forordning har virkninger for EU-budgettet.

De samlede finansielle ressourcer, der er nødvendige for at støtte gennemførelsen af dette forslag, anslås at beløbe sig til 417,626 mio. EUR i perioden 2021-2027. Navnlig følgende elementer i screeningen kan kræve finansiell støtte:

- infrastruktur til screeningen: oprettelse og brug/ombygning af de eksisterende lokaler ved grænseovergangsstederne, modtagelsescentre osv.
- adgang til de relevante databaser på nye lokaliteter
- ansættelse af yderligere personale til at udføre screeningen
- oplæring af grænsevagter og andet personale til at udføre screeningen
- ansættelse af sundhedspersonale
- medicinsk udstyr og lokaler til de indledende helbredstjek, hvis det er relevant
- oprettelse af en uafhængig overvågningsmekanisme for at sikre overholdelse af de grundlæggende rettigheder under screeningen.

Udgifterne i forbindelse med disse nye opgaver kan dækkes af de midler, der står til rådighed for medlemsstaterne under den nye flerårige finansielle ramme 2021-2027.

Der anmodes ikke om yderligere finansielle eller menneskelige ressourcer i forbindelse med dette lovgivningsforslag.

Nærmere oplysninger herom findes i finansieringsoversigten, der ledsager dette forslag.

5. ANDRE FORHOLD

• Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

I artikel 1 forklares forordningens genstand. Heri fastsættes det, at forordningen anvendes ved de ydre grænser og på medlemsstaternes områder, hvis der ikke er tegn på, at tredjelandstatsborgere har været underlagt kontrol ved de ydre grænser.

Artikel 2 indeholder definitioner, der finder anvendelse i forbindelse med screeningen.

I artikel 3 fastsættes det personlige anvendelsesområde, idet det angives, hvilke tredjelandstatsborgere der skal underkastes screening ved de ydre grænser: tredjelandstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, og for hvilke medlemsstaterne er forpligtet til at optage fingeraftryk i henhold til Eurodacforordningen, personer der, sættes i land på medlemsstaternes område efter en eftersøgnings- og redningsaktion, og tredjelandstatsborgere, der anmoder om international beskyttelse ved et grænseovergangssted.

Tredjelandstatsborgere, der på grundlag af undtagelserne i artikel 6, stk. 5, i Schengengrænsekodeksen gives tilladelse til indrejse (personer med opholdstilladelse eller indehavere af visa til længerevarende ophold med henblik på gennemrejse, visumpligtige tredjelandstatsborgere, hvis der er udstedt et visum ved grænsen, og personer, der på grundlag af en individuel afgørelse har fået tilladelse af en medlemsstat til indrejse på dens område af humanitære grunde, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, med undtagelse af personer, der søger om international beskyttelse og bør henvises til screeningen), er ikke omfattet af screeningen.

I artikel 4 bestemmes det, at tredjelandstatsborgere, der underkastes screening ved en ydre grænse, ikke har tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område under screeningen. Heri fastsættes det også, at screeningen afsluttes, så snart det står klart, at den pågældende tredjelandstatsborger opfylder indrejsebetingelserne. Dette berører ikke muligheden for at anvende sanktioner i forbindelse med passage af de ydre grænser uden tilladelse i overensstemmelse med de nuværende regler i Schengengrænsekodeksen.

I artikel 5 præciseres det, at medlemsstaterne også skal screene tredjelandstatsborgere, der pågribes på deres område, hvis der er tegn på, at de pågældende personer ved indrejse har unddraget sig ind- og udrejsekontrol ved de ydre grænser.

I artikel 6 fastsættes regler om stedet for screeningen og dennes varighed. Med undtagelse af tilfælde, der henhører under artikel 5, finder screeningen sted ved de ydre grænser. Den foreslåede varighed af screeningsproceduren er fem dage, medmindre den pågældende person i forbindelse med ulovlig passage af de ydre grænser allerede har været forvaret ved grænsen i 72 timer, jf. artikel 14, stk. 3, i forordning (EU) nr. 603/2013 [Eurodacforordningen]. I sådanne tilfælde må screeningen ikke vare længere end to dage. Screening af personer, der pågribes på medlemsstaternes område, må ikke vare længere end tre dage. Artiklen opregner også alle elementerne i screeningen og giver medlemsstaterne mulighed for ved screeningen at få støtte fra de relevante EU-agenturer inden for deres respektive mandater. Det fastsættes også, at medlemsstaterne i forbindelse med sårbare personer og mindreårige kan inddrage børnebeskyttelsesmyndighederne og de nationale rapportører for bekæmpelse af menneskehandel.

Ifølge artikel 7 skal hver medlemsstat oprette en uafhængig overvågningsmekanisme for de grundlæggende rettigheder, og endvidere beskrives det, hvilken rolle Agenturet for Grundlæggende Rettigheder har i denne procedure.

I artikel 8 angives det, hvilke oplysninger der skal meddeles de pågældende tredjelandstatsborgere under screeningen, og det understreges samtidig, at det er nødvendigt at sikre, at visse standarder på dette område overholdes, således at oplysningerne meddeles tredjelandstatsborgere på en passende måde, navnlig hvad angår børn.

I artikel 9 fastsættes regler for helbredstjek og identifikation af sårbare tredjelandstatsborgere og særlige modtagelses- eller proceduremæssige behov ved de ydre grænser.

Artikel 10 indeholder specifikke regler om identifikation af tredjelandstatsborgere gennem søgning i det fælles identitetsregister, der blev oprettet ved interoperabilitetsforordningen. Søgning i det fælles identitetsregister muliggør en samlet, hurtig og pålidelig søgning af identitetsoplysninger i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN, samtidig med at der sikres en maksimal beskyttelse af oplysningerne, og unødigt behandling eller overlapning af oplysninger undgås.

I artikel 11 fastsættes særlige regler for sikkerhedskontrol. Ifølge denne artikel skal de kompetente myndigheder søge i EES, ETIAS, VIS, ECRIS-TCN og INTERPOL's database over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN-databasen) for at verificere, at tredjelandstatsborgerne ikke udgør en sikkerhedstrussel. Al kontrol af den type bør så vidt muligt udføres på grundlag af biometriske oplysninger for at minimere risikoen for falsk identifikation, og resultaterne af søgningen bør begrænses til pålidelige data.

Artikel 12 supplerer artikel 11 med særlige regler for sikkerhedskontrollen.

Artikel 13 indeholder bestemmelser om en debriefingformular, som de kompetente myndigheder skal udfylde ved afslutningen af screeningen.

Artikel 14 omhandler de mulige resultater af screeningen af tredjelandstatsborgere, der gøres til genstand for denne. Heri henvises navnlig til procedurer i henhold til direktiv 2008/115/EF (tilbagesendelsesdirektivet) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der ikke har ansøgt om international beskyttelse, og for hvilke det af screeningen ikke fremgår, at de opfylder indrejsebetingelserne. I denne artikel fastsættes det også, at tredjelandstatsborgere, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, skal henvises til de myndigheder, der er omhandlet i artikel [XY] i nævnte forordning. Den i artikel 13 i denne forordning omhandlede formular sendes til de kompetente myndigheder, samtidig med at den pågældende person henvises til disse. Artikel 14 henviser også til muligheden for omfordeling inden for rammerne af den solidaritetsmekanisme, der er oprettet ved artikel XX i forordning (EU) XXXX/XXXX [forordning om asylforvaltning og migrationsstyring]. Bestemmelsen vedrører også tredjelandstatsborgere, der underkastes en screening efter at være blevet pågrebet på medlemsstaternes område. Sådanne tredjelandstatsborgere er enten underlagt procedurer, der overholder direktiv 2008/115/EF, eller procedurer, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylprocedurer). I henhold til bestemmelsen skal myndighederne i forbindelse med screeningen også optage de biometriske oplysninger, der er omhandlet i artikel [10, 13, 14 og 14a] i forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen], for alle personer, som forordningen finder anvendelse på, og overføre dataene i overensstemmelse med sidstnævnte forordning, hvis dette endnu ikke er sket.

Med artikel 15 indføres udvalgsproceduren med henblik på vedtagelse af de gennemførelsesretsakter, der nævnes i forbindelse med identifikationen og sikkerhedskontrollen ifølge henholdsvis artikel 10 og 11.

Artikel 16-19 omhandler ændringer i de respektive retsakter forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 om oprettelse af de databaser, der skal søges i under screeningen, og interoperabiliteten mellem disse.

Artikel 20 indeholder bestemmelser om evaluering af gennemførelsen af foranstaltningerne i denne forordning.

Artikel 21 indeholder de afsluttende bestemmelser.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af screening af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Schengenområdet blev oprettet for at nå Unionens mål om at etablere et område uden indre grænser, hvor der er fri bevægelighed for personer, jf. artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). For at sikre et velfungerende område er det nødvendigt med gensidig tillid mellem medlemsstaterne og en effektiv forvaltning af de ydre grænser.
- (2) Reglerne for udøvelse af grænsekontrol af personer, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser, er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeksen)²¹ som vedtaget i henhold til artikel 77, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). For at videreudvikle Unionens politik med henblik på at foretage kontrol af personer og effektivt overvåge de ydre grænser, der er omhandlet i artikel 77, stk. 1, i TEUF, bør yderligere foranstaltninger omfatte situationer, hvor tredjelandstatsborgere formår at undgå ind- og udrejsekontrol ved de ydre grænser, eller hvor tredjelandstatsborgere sættes i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, samt hvor tredjelandstatsborgere anmoder om international beskyttelse ved et grænseovergangssted uden at opfylde indrejsebetingelserne. Denne forordning supplerer og præciserer forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår disse tre situationer.
- (3) Det er vigtigt at sikre, at tredjelandstatsborgere i disse tre situationer screenes for at lette en korrekt identifikation og muliggøre en effektiv henvisning af dem til de relevante procedurer, som alt efter omstændighederne kan være procedurer for international beskyttelse eller procedurer i overensstemmelse med Europa-

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ("tilbagesendelsesdirektivet")²². Screeningen bør problemfrit supplere den kontrol, der foretages ved de ydre grænser, eller kompensere for, at disse kontroller er blevet omgået af tredjelandstatsborgere ved passagen af de ydre grænser.

- (4) Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænser kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Grænsekontrollen bør bidrage til at bekæmpe ulovlig migration og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, folkesundhed og internationale forbindelser. Som sådan er de foranstaltninger, der træffes ved de ydre grænser, vigtige elementer i en samlet tilgang til migration, der gør det muligt at tackle udfordringen med blandede strømme af migranter og personer, der søger international beskyttelse.
- (5) I henhold til artikel 2 i forordning (EU) 2016/399 består grænsekontrol af ind- og udrejsekontrol ved grænseovergangsstederne og grænseovervågning, der foretages mellem grænseovergangsstederne for at forhindre tredjelandstatsborgere i at omgå ind- og udrejsekontrollen. I henhold til artikel 13 i forordning (EU) 2016/399 skal en person, som har passeret en grænse ulovligt, og som ikke har ret til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område, pågribes og gøres til genstand for procedurer under overholdelse af direktiv 2008/115/EF. I henhold til artikel 3 i forordning (EU) 2016/399 bør grænsekontrollen foretages, uden at dette berører de rettigheder, der tilkommer flygtninge og personer, som ansøger om international beskyttelse, navnlig hvad angår princippet om non-refoulement.
- (6) Grænsevagter konfronteres ofte med tredjelandstatsborgere, der anmoder om international beskyttelse uden rejsedokumenter, både efter pågribelsen i forbindelse med grænseovervågningen og under ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne. Desuden konfronteres grænsevagterne ved visse grænseafsnit med et stort antal migranter, der ankommer på samme tid. Under sådanne omstændigheder er det særlig vanskeligt at sikre, at der søges i alle relevante databaser, og straks at fastlægge den relevante asyl- eller tilbagesendelsesprocedure.
- (7) For at sikre en hurtig håndtering af tredjelandstatsborgere, der forsøger at undgå ind- og udrejsekontrol, eller som anmoder om international beskyttelse ved et grænseovergangssted uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som sættes i land efter en eftersøgnings- og redningsaktion, er det nødvendigt at skabe en stærkere ramme for samarbejde mellem de forskellige nationale myndigheder med ansvar for grænsekontrol, beskyttelse af folkesundheden, undersøgelse af behovet for international beskyttelse og anvendelse af tilbagesendelsesprocedurer.
- (8) Screeningen bør navnlig bidrage til at sikre, at de berørte tredjelandstatsborgere henvises til de relevante procedurer så tidligt som muligt, og at procedurerne forløber uden afbrydelse og forsinkelse. Samtidig bør screeningen bidrage til at forhindre den praksis, hvor visse ansøgere om international beskyttelse forsvinder, efter de har fået tilladelse til at rejse ind på en medlemsstats område på grundlag af deres anmodning om international beskyttelse, for at indgive sådanne anmodninger i en anden medlemsstat eller slet ikke.

²²

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

- (9) Hvad angår de personer, der ansøger om international beskyttelse, bør screeningen efterfølges af en undersøgelse af behovet for international beskyttelse. Den bør give de myndigheder, der er ansvarlige for den pågældende undersøgelse, mulighed for at indsamle og udveksle alle oplysninger af relevans for undersøgelsen, således at der kan fastlægges en passende procedure for behandling af ansøgningen, hvorved undersøgelsen fremskyndes. Screeningen bør også sikre, at personer med særlige behov identificeres på et tidligt tidspunkt, således at der i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af den gældende procedure fuldt ud tages hensyn til eventuelle særlige modtagelses- og proceduremæssige behov.
- (10) De forpligtelser, der følger af denne forordning, bør ikke berøre bestemmelserne om ansvaret for behandling af ansøgninger om international beskyttelse som reguleret ved forordning (EU) XX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring].
- (11) Denne forordning bør finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere og statsløse personer, der pågribes i forbindelse med ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, undtagen tredjelandsstatsborgere, for hvilke medlemsstaten ikke er forpligtet til at optage biometriske oplysninger i henhold til artikel 14, stk. 1 og 3, i Eurodacforordningen af andre årsager end deres alder, samt på personer, der er blevet sat i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, uanset om de ansøger om international beskyttelse eller ej. Denne forordning bør også finde anvendelse på personer, der søger international beskyttelse ved grænseovergangssteder eller i transitområder uden at opfylde indrejsebetingelserne.
- (12) Screeningen bør foretages ved eller i nærheden af den ydre grænse, inden de pågældende personer gives tilladelse til indrejse på området. Medlemsstaterne bør anvende nationalretlige foranstaltninger for at forhindre, at de pågældende personer indrejser på deres område under screeningen. I særlige tilfælde kan dette om nødvendigt omfatte frihedsberøvelse under overholdelse af den relevante nationale ret.
- (13) Når screeningen viser, at en tredjelandsstatsborger, der er underkastet screeningen, opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, bør screeningen afsluttes, og den pågældende tredjelandsstatsborger bør gives tilladelse til at indrejse på området, uden at dette berører anvendelsen af sanktioner som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i nævnte forordning.
- (14) I betragtning af formålet med den undtagelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5, i forordning (EU) 2016/399, bør personer, hvis indrejse i henhold til denne bestemmelse er blevet godkendt af en medlemsstat i en individuel afgørelse, ikke underkastes screeningen, selv om de ikke opfylder alle indrejsebetingelserne.
- (15) Alle de af screeningen omfattede personer bør kontrolleres for at fastslå deres identitet og sikre, at de ikke udgør en trussel mod den indre sikkerhed eller folkesundheden. For så vidt angår personer, der ansøger om international beskyttelse ved grænseovergangssteder, bør der for at undgå overlapning tages hensyn til den identitets- og sikkerhedskontrol, der foretages i forbindelse med ind- og udrejsekontrollen.
- (16) Efter afslutningen af screeningen bør de berørte tredjelandsstatsborgere henvises til den relevante procedure, således at ansvaret for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse kan fastlægges, og behovet herfor vurderes, eller til procedurer i overensstemmelse med direktiv 2008/115 (tilbagesendelsesdirektivet), alt efter hvad der er relevant. De relevante oplysninger, der indhentes under screeningen, bør videresendes til de kompetente myndigheder for at støtte den yderligere vurdering

af hvert enkelt tilfælde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder. De procedurer, der er indført ved direktiv 2008/115, bør først finde anvendelse efter afslutningen af screeningen. Artikel 26 og 27 i forordningen om asylprocedurer bør først finde anvendelse efter afslutningen af screeningen. Uanset om en person ansøger om international beskyttelse på tidspunktet for pågribelsen, i forbindelse med grænsekontrollen ved grænseovergangsstedet eller under screeningen, bør den pågældende betragtes som ansøger.

- (17) Screening kan også efterfølges af omfordeling i henhold til den solidaritetsmekanisme, der er oprettet ved forordning (EU) XXX/XXX [asylforvaltning og migrationsstyring], hvis en medlemsstat bidrager til solidaritet på frivillig basis, eller hvis ansøgerne om international beskyttelse ikke er omfattet af den grænseprocedure, der er fastlagt i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylprocedurer), eller i henhold til den mekanisme til håndtering af krisesituationer, der er indført ved forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om krisesituationer].
- (18) I overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EU) 2016/399 kommer opfyldelsen af indrejsebetingelserne og tilladelsen til indrejse til udtryk i form af et indrejsestempel i et rejsedokument. Manglen på et sådant stempel eller et rejsedokument kan derfor betragtes som et tegn på, at indehaveren ikke opfylder indrejsebetingelserne. Med idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet, hvor stemplerne erstattes af en registrering i det elektroniske system, vil denne antagelse blive mere pålidelig. Medlemsstaterne bør derfor anvende screeningen på tredjelandstatsborgere, der allerede befinder sig på medlemsstaternes område, og som ikke er i stand til at bevise, at de opfylder betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område. Screening af sådanne tredjelandstatsborgere er nødvendig for at opveje den kendsgerning, at de formentlig har været i stand til at undgå indrejsekontrol ved ankomsten til Schengenområdet og derfor hverken er blevet benægtet indrejse eller henvist til den relevante procedure efter screening. Anvendelsen af screeningen kan også bidrage til, at det ved søgningen i de databaser, der er omhandlet i denne forordning, kan fastslås, at de pågældende personer ikke udgør en trussel mod den indre sikkerhed. Efter afslutningen af screeningen på det pågældende område bør de berørte tredjelandstatsborgere gøres til genstand for en tilbagesendelsesprocedure eller, hvis de ansøger om international beskyttelse, den relevante asylprocedure. Det bør i videst muligt omfang undgås at foretage gentagne screeninger af den samme tredjelandstatsborger.
- (19) Screening bør afsluttes så hurtigt som muligt og bør ikke vare længere end fem dage, såfremt den foretages ved de ydre grænser, og tre dage, såfremt den foretages inden for en medlemsstats område. Enhver forlængelse af fristen på fem dage bør forbeholdes ekstraordinære situationer ved de ydre grænser, hvor medlemsstatens kapacitet til at foretage screening overskrides af årsager, som den ikke har indflydelse på, såsom krisesituationer, jf. artikel 1 i forordning XXX/XXX [kriseforslaget].
- (20) Til udførelse af screeningen bør medlemsstaterne under hensyntagen til geografi og eksisterende infrastruktur fastlægge egnede steder ved eller i nærheden af den ydre grænse, så det sikres, at pågrebne tredjelandstatsborgere og de personer, der befinder sig ved et grænseovergangssted, hurtigt kan underkastes screening. De opgaver, der er forbundet med screeningen, kan udføres i hotspotområder som omhandlet i artikel 2, nr. 23), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896²³.

²³

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

- (21) For at nå målene med screeningen bør der sikres et tæt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2016/399, de myndigheder, der er omhandlet i artikel 5 i [forordningen om asylprocedurer], samt de myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelsesprocedurer i henhold til direktiv 2008/115. Myndigheder med ansvar for beskyttelse af børn bør om nødvendigt også inddrages tæt i screeningen for at sikre, at der under hele screeningen tages behørigt hensyn til barnets tarv. Medlemsstaterne bør have mulighed for at benytte sig af støtte fra de relevante agenturer, navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og [Den Europæiske Unions Asylagentur], inden for rammerne af deres ansvarsområder. Medlemsstaterne bør inddrage de nationale rapportører for bekæmpelse af menneskehandel, når screeningen afslører forhold af relevans for menneskehandel i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU²⁴.
- (22) Ved udførelsen af screeningen bør de kompetente myndigheder overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og sikre, at den menneskelige værdighed respekteres, og de bør ikke forskelsbehandle personer på grundlag af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, handicap, alder eller seksuel orientering. Der bør lægges særlig vægt på barnets tarv.
- (23) For at sikre overholdelse af EU-retten og folkeretten, herunder chartret om grundlæggende rettigheder, bør hver medlemsstat under screeningen oprette en overvågningsmekanisme og indføre passende garantier for dennes uafhængighed. Overvågningsmekanismen bør navnlig dække overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med screeningen samt overholdelsen af de gældende nationale regler om frihedsberøvelse og princippet om non-refoulement, jf. artikel 3, litra b), i forordning (EU) 2016/399. Agenturet for Grundlæggende Rettigheder bør udarbejde generelle retningslinjer for, hvordan en sådan overvågningsmekanisme skal oprettes og fungere uafhængigt. Medlemsstaterne bør desuden have mulighed for at anmode om støtte fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder til at udvikle deres nationale overvågningsmekanisme. Medlemsstaterne bør også kunne søge rådgivning hos Agenturet for Grundlæggende Rettigheder om fastlæggelsen af metoden for denne overvågningsmekanisme og om passende uddannelsesforanstaltninger. Medlemsstaterne bør endvidere have mulighed for at indbyde relevante og kompetente nationale, internationale og ikkestatslige organisationer og organer til at deltage i overvågningen. Den uafhængige overvågningsmekanisme bør ikke påvirke den overvågning af de grundlæggende rettigheder, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings observatører af grundlæggende rettigheder foretager, jf. forordning (EU) 2019/1896. Medlemsstaterne bør undersøge påstande om tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder under screeningen, bl.a. ved at sikre en hurtig og passende behandling af klager.
- (24) Ved afslutningen af screeningen bør de myndigheder, der er ansvarlige for screeningen, udfylde en debriefingformular. Formularen sendes til de myndigheder, der behandler ansøgninger om international beskyttelse, eller til de kompetente tilbagesendelsesmyndigheder — afhængigt af, hvem der henvises til. I førstnævnte tilfælde bør de myndigheder, der er ansvarlige for screeningen, også angive eventuelle

²⁴

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

detaljer, der forekommer relevante for afgørelsen af, om de kompetente myndigheder bør behandle den pågældende tredjelandstatsborgers ansøgning efter en fremskyndet behandlingsprocedure eller efter grænseproceduren.

- (25) De biometriske oplysninger, der indsamles i forbindelse med screeningen, bør sammen med de oplysninger, der er omhandlet i Eurodacforordningens artikel [12, 13, 14 og 14a], overføres til Eurodac af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i nævnte forordning.
- (26) Der bør foretages en indledende helbredsundersøgelse af alle personer, der underkastes screening ved de ydre grænser, for at identificere personer, der har behov for omgående behandling, eller som kræver, at der træffes andre foranstaltninger, f.eks. isolation af hensyn til folkesundheden. Der bør tages hensyn til mindreåriges og sårbare personers særlige behov. Hvis det af omstændighederne fremgår, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan undersøgelse, navnlig fordi personens overordnede tilstand synes at være meget god, bør undersøgelsen ikke finde sted, og den pågældende person bør underrettes herom. Den indledende helbredsundersøgelse bør udføres af sundhedsmyndighederne i den pågældende medlemsstat. For så vidt angår tredjelandstatsborgere, der pågribes inden for området, bør den indledende lægeundersøgelse foretages, hvis det umiddelbart anses for nødvendigt.
- (27) Under screeningen bør alle berørte personer sikres en levestandard, der er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og have adgang til akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme. Der bør rettes særlig opmærksomhed på sårbare personer som f.eks. gravide kvinder, ældre, familier med enlige forældre, personer med et umiddelbart identificerbart fysisk eller mentalt handicap, personer, der synligt har været udsat for psykiske eller fysiske traumer, og uledsagede mindreårige. I tilfælde af mindreårige bør der navnlig gives oplysninger på en børnevenlig og alderssvarende måde. Alle de myndigheder, der er involveret i udførelsen af de til screeningen knyttede opgaver, bør respektere den menneskelige værdighed og privatlivets fred samt afstå fra diskriminerende handlinger eller adfærd.
- (28) Eftersom de af screeningen omfattede tredjelandstatsborgere muligvis ikke medbringer de nødvendige identitetspapirer og rejsedokumenter, som er påkrævet for lovlig passage af den ydre grænse, bør der som led i screeningen gennemføres en identifikationsprocedure.
- (29) Det fælles identitetsregister blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 (interoperabilitetsforordningen)²⁵ for at lette og bistå med en korrekt identifikation af personer, der er registreret i ind- og udrejsesystemet ("EES"), visuminformationssystemet ("VIS"), det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse ("ETIAS"), Eurodac og det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre for tredjelandstatsborgere ("ECRIS-TCN-systemet"), herunder af ukendte personer, som ikke kan legitimere sig. Med henblik herpå indeholder det fælles identitetsregister kun de identitetsoplysninger, rejsedokumentoplysninger og biometriske oplysninger, der er registreret i EES, VIS,

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27).

ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN, som er logisk adskilt. Kun de personoplysninger, der er strengt nødvendige for at foretage en nøjagtig identitetskontrol, lagres i CIR. De personoplysninger, der er registreret i CIR, opbevares kun så længe, det er strengt nødvendigt med henblik på de underliggende systemer, og bør slettes automatisk, når oplysningerne slettes fra de underliggende systemer. Søgning i det fælles identitetsregister muliggør en pålidelig og udtømmende identifikation af personer gennem en samlet, hurtig og pålidelig søgning på samtlige identitetsoplysninger i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN, samtidig med at der sikres maksimal beskyttelse af oplysningerne og undgås unødigt behandling eller kopiering heraf.

- (30) For at fastslå identiteten af de personer, der skal screenes, bør der foretages en verifikation i det fælles identitetsregister i nærværelse af personen under screeningen. Ved denne verifikation bør personens biometriske oplysninger sammenholdes med oplysningerne i det fælles identitetsregister. Hvis en persons biometriske oplysninger ikke kan anvendes, eller hvis en forespørgsel med disse oplysninger ikke giver noget resultat, kan forespørgslen foretages med personens identitetsoplysninger i kombination med rejsedokumentoplysninger, hvis sådanne oplysninger foreligger. I overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet og hvis forespørgslen viser, at oplysninger om denne person er lagret i det fælles identitetsregister, bør medlemsstaternes myndigheder have adgang til det fælles identitetsregister for at konsultere denne persons identitetsoplysninger, rejsedokumentoplysninger og biometriske oplysninger, uden at det fælles identitetsregister giver nogen angivelse af, hvilket EU-informationssystem oplysningerne hører til.
- (31) Eftersom anvendelsen af det fælles identitetsregister til identifikationsformål ved forordning (EU) 2019/817 er blevet indskrænket til at lette og bistå med en korrekt identifikation af personer, der er registreret i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN i situationer med politikontrol på medlemsstaternes område, bør nævnte forordning ændres, så det også bliver muligt at anvende det fælles identitetsregister til at identificere personer under den screening, der indføres ved nærværende forordning.
- (32) Da mange af de personer, der underkastes screeningen, muligvis ikke medbringer rejsedokumenter, bør de myndigheder, der foretager screeningen, have adgang til alle andre relevante dokumenter, som de berørte personer er i besiddelse af, såfremt de pågældende personers biometriske oplysninger ikke kan anvendes eller ikke giver noget resultat i det fælles identitetsregister. Myndighederne bør også kunne anvende andre oplysninger end biometriske oplysninger fra disse dokumenter til at foretage kontrol i de relevante databaser.
- (33) Identifikationen af personer under ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstedet og enhver søgning i databaserne i forbindelse med grænseovervågning eller politikontrol i området ved de ydre grænser af de myndigheder, der har henvist den pågældende person til screeningen, bør betragtes som en del af screeningen og bør ikke gentages, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, der berettiger en sådan gentagelse.
- (34) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 11, stk. 5, og artikel 12, stk. 5, i denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) nr. 182/2011²⁶. Ved vedtagelsen af relevante gennemførelsesretsakter bør undersøgelsesproceduren anvendes.

- (35) Ved screeningen bør det også vurderes, hvorvidt tredjelandstatsborgernes indrejse i Unionen kan udgøre en trussel mod den indre sikkerhed eller den offentlige orden.
- (36) Eftersom screeningen vedrører personer, der befinder sig ved den ydre grænse uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som er sat i land efter en eftersøgnings- og redningsaktion, bør sikkerhedskontrollen som led i screeningen mindst være på et niveau svarende til den kontrol, der udføres med hensyn til tredjelandstatsborgere, der med henblik på et kortvarigt ophold på forhånd ansøger om tilladelse til indrejse i Unionen, uanset om de er visumpligtige eller ej.
- (37) For tredjelandstatsborgere, der på grundlag af deres nationalitet er fritaget for visumpligt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806²⁷, er det i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240²⁸ (ETIAS-forordningen) fastsat, at de i forbindelse med et kortvarigt ophold skal ansøge om rejsetilladelse for at komme ind i EU. Inden udstedelsen af denne rejsetilladelse underkastes de pågældende personer en sikkerhedskontrol af de personoplysninger, som de indgiver, ved søgning i en række EU-databaser — visuminformationssystemet (VIS), Schengeninformationssystemet (SIS), ind- og udrejsesystemet (EES), EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), Europoloplysninger behandlet med henblik på de formål, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/794²⁹, ECRIS-TCN³⁰ — samt INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og INTERPOL's database over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN).
- (38) Tredjelandstatsborgere, der er omfattet af visumpligten i henhold til forordning (EU) 2018/1806, underkastes sikkerhedskontrol ved søgning i de samme databaser som tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, jf. forordning (EU) nr. 810/2009 og forordning (EU) nr. 767/2008, inden der udstedes visum.
- (39) Det følger af det i betragtning 36 angivne ræsonnement, at der for så vidt angår personer, der skal screenes, bør foretages automatiseret sikkerhedskontrol ved søgning i de samme systemer som dem, der anvendes for ansøgere om visum eller

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

²⁹ Forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/816 af 17. april 2019 om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandstatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for at supplere det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 1).

rejsetilladelse inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse: VIS, EES, ETIAS, SIS, ECRIS-TCN, Europol og INTERPOL's SLTD- og TDAWN-databaser. De personer, der underkastes screeningen, bør også kontrolleres i forhold til ECRIS-TCN vedrørende personer dømt i forbindelse med terrorhandlinger og andre former for alvorlige strafbare handlinger, de i betragtning 38 omhandlede Europoloplysninger og INTERPOL's SLTD- og TDAWN-databaser.

- (40) Denne kontrol bør foretages på en sådan måde, at det sikres, at der fra disse databaser kun hentes data, der er nødvendige for at gennemføre sikkerhedskontrollen. For så vidt angår personer, der har anmodet om international beskyttelse ved et grænseovergangssted, bør søgningen i databaserne med henblik på sikkerhedskontrol som led i screeningen fokusere på de databaser, der ikke er blevet konsulteret under ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser, for at undgå gentagne søgninger.
- (41) Når det med henblik på sikkerhedskontrol er berettiget, kan screeningen også omfatte kontrol af genstande, som tredjelandstatsborgere er i besiddelse af, under overholdelse af national lovgivning. Enhver foranstaltning, der anvendes i denne forbindelse, bør være forholdsmæssig og respektere de screenede personers menneskelige værdighed. De involverede myndigheder bør sikre, at de berørte personers grundlæggende rettigheder respekteres, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger og ytringsfriheden.
- (42) Eftersom de myndigheder, der er udpeget til at foretage screeningen, skal have adgang til EES, ETIAS, VIS og ECRIS-TCN for at kunne fastslå, om den pågældende person kan udgøre en trussel mod den indre sikkerhed eller den offentlige orden, bør henholdsvis forordning (EF) 767/2008, forordning (EU) 2017/2226, forordning (EU) 2018/1240 og forordning (EF) 2019/816 ændres for at fastsætte denne supplerende adgangsret, som i øjeblikket ikke er fastsat i disse forordninger. For så vidt angår forordning (EU) 2019/816 bør denne ændring af hensyn til variabel geometri foretages ved hjælp af en anden forordning end nærværende forordning.
- (43) Den europæiske søgeportal (ESP), som blev oprettet ved forordning (EU) 2019/817, bør anvendes til at foretage søgninger i de europæiske databaser EES, ETIAS, VIS og ECRIS-TCN med henblik på identifikation eller sikkerhedskontrol, alt efter hvad der er relevant.
- (44) Eftersom en effektiv gennemførelse af screeningen afhænger af, at der sker korrekt identifikation af de berørte personer og af deres sikkerhedsmæssige baggrund, er søgningen i de europæiske databaser med henblik herpå begrundet i de samme mål, for hvilke de enkelte databaser er blevet oprettet, nemlig en effektiv forvaltning af Unionens ydre grænser, Unionens interne sikkerhed og en effektiv gennemførelse af Unionens asyl- og tilbagesendelsespolitik.
- (45) Eftersom målene for nærværende forordning, nemlig styrkelsen af kontrollen med personer, der er på vej ind i Schengenområdet, og henvisningen af dem til de relevante procedurer, ikke kan nås af medlemsstaterne alene, er det nødvendigt at fastsætte fælles regler på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (46) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske

Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

- (47) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF³¹; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (48) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF³².
- (49) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF³³.
- (50) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU³⁴.
- (51) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på eller på anden måde vedrører Schengenreglerne, jf.

³¹ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

³² Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

³³ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

³⁴ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning indføres der ved medlemsstaternes ydre grænser screening af alle tredjelandstatsborgere, der har passeret den ydre grænse på ulovlig vis, af dem, der har ansøgt om international beskyttelse ved ind- og udrejsekontrol uden at opfylde indrejsebetingelserne, samt af dem, der er sat i land efter en eftersøgnings- og redningsaktion, inden de henvises til den relevante procedure.

Formålet med screeningen er at styrke kontrollen med personer, der er på vej ind i Schengenområdet, og at henvise dem til de relevante procedurer.

Hensigten med screeningen er at få identificeret alle tredjelandstatsborgere, der er underlagt denne, og gennem søgning i relevante databaser at verificere, at de screenede personer ikke udgør en trussel mod den indre sikkerhed. Screeningens omfang omfatter også helbredstjek, hvis det er relevant, for at identificere sårbare personer med behov for sundhedspleje og personer, der udgør en trussel mod folkesundheden. Disse helbredstjek skal bidrage til, at de pågældende personer henvises til den relevante procedure.

Screeningen foretages også på medlemsstaternes område, hvis det ikke kan påvises, at tredjelandstatsborgere har været underlagt kontrol ved de ydre grænser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "ulovlig passage af den ydre grænse": passage af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, på andre steder end ved grænseovergangstederne eller på andre tidspunkter end den normale åbningstid, jf. artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) 2016/399
2. "trussel mod folkesundheden": en trussel mod den offentlige sundhed som omhandlet i artikel 2, nr. 21), i forordning (EU) 2016/399
3. "verifikation": sammenligning af datasæt for at kontrollere, om en påstået identitet er ægte (kontrol ved sammenligning af to datasæt)
4. "identifikation": fastlæggelse af en persons identitet, bl.a. via en databasesøgning på grundlag af flere datasæt (kontrol ved sammenligning af mange datasæt)
5. "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i TEUF, og som ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, jf. definitionen i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2016/399.

Artikel 3

Screening ved den ydre grænse

1. Denne forordning finder anvendelse på alle tredjelandstatsborgere, der:
 - (a) pågribes i forbindelse med en ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, undtagen tredjelandstatsborgere, for hvilke medlemsstaten ikke er forpligtet til at optage biometriske oplysninger i henhold til artikel 14, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 603/2013 af andre årsager end deres alder, eller
 - (b) ilandsættes på en medlemsstats område efter en eftersøgnings- og redningsaktion.

Screeningen finder anvendelse på disse personer, uanset om de har ansøgt om international beskyttelse.

2. Screeningen finder også anvendelse på alle tredjelandstatsborgere, der ansøger om international beskyttelse ved overgangssteder ved de ydre grænser eller i transitområder, og som ikke opfylder indrejsebetingelserne i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399.
3. Screeningen berører ikke anvendelsen af artikel 6, stk. 5, i forordning (EU) 2016/399, undtagen i tilfælde af, at en person, hvormed medlemsstaten har truffet individuel afgørelse, jf. nævnte forordnings artikel 6, stk. 5, litra c), søger international beskyttelse.

Artikel 4

Tilladelse til indrejse på en medlemsstats område

1. Under screeningens må de personer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, ikke indrejse på en medlemsstats område.
2. Hvis det under screeningen viser sig, at den pågældende tredjelandstatsborger opfylder indrejsebetingelserne i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, afbrydes screeningen, og den pågældende tredjelandstatsborger gives tilladelse til indrejse på området, uden at dette berører anvendelsen af sanktioner som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i nævnte forordning.

Artikel 5

Screening på medlemsstaternes område

Medlemsstaterne foretager screening af tredjelandstatsborgere, der befinder sig på deres område, hvis det ikke kan påvises, at de på lovlig vis har passeret en ydre grænse for at indrejse på medlemsstaternes område.

Artikel 6

Krav vedrørende screeningen

1. I de i artikel 3 omhandlede tilfælde foretages screeningen på steder ved eller i nærheden af de ydre grænser.
2. I de i artikel 5 omhandlede tilfælde foretages screeningen på et passende sted inden for en medlemsstats område.
3. I de i artikel 3 omhandlede tilfælde foretages screeningen hurtigst muligt og afsluttes under alle omstændigheder senest fem dage efter pågribelsen i området ved de ydre grænser, ilandsætningen på den pågældende medlemsstats område eller henvendelsen ved grænseovergangsstedet. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere skal screenes samtidig, hvilket i praksis gør det umuligt at afslutte screeningen inden for denne frist, kan fristen på fem dage forlænges med yderligere højst fem dage.

Hvad angår de i artikel 3, stk. 1, litra a), omhandlede personer, som artikel 14, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 603/2013 finder anvendelse på, nedsættes fristen for screeningen til to dage, såfremt de fysisk forbliver ved den ydre grænse i mere end 72 timer.

4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de i stk. 3 omhandlede ekstraordinære omstændigheder. De underretter også Kommissionen, så snart begrundelsen for at forlænge screeningens varighed ikke længere foreligger.
5. Den i artikel 5 omhandlede screening foretages hurtigst muligt og afsluttes senest tre dage efter pågribelsen.
6. Screeningen omfatter følgende obligatoriske elementer:
 - (a) indledende helbreds- og sårbarhedstjek, jf. artikel 9
 - (b) identifikation, jf. artikel 10
 - (c) registrering af biometriske oplysninger i de relevante databaser, jf. artikel 14, stk. 6, i det omfang det endnu ikke er sket
 - (d) sikkerhedskontrol, jf. artikel 11
 - (e) udfyldelse af en debriefingformular, jf. artikel 13
 - (f) henvisning til den relevante procedure, jf. artikel 14.
7. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal foretage screeningen. De indsætter passende personale og tilstrækkelige ressourcer til at foretage screeningen på en effektiv måde.

Medlemsstaterne udpeger det kvalificerede lægepersonale, der skal udføre det i artikel 9 omhandlede helbredstjek. Nationale børnebeskyttelsesmyndigheder og nationale rapportører på området for bekæmpelse af menneskehandel inddrages om nødvendigt også.

De kompetente myndigheder kan under screeningen bistås eller støttes af eksperter eller forbindelsesofficerer og hold, der indsættes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og [Den Europæiske Unions Asylagentur], inden for rammerne af deres ansvarsområder.

Artikel 7

Overvågning af de grundlæggende rettigheder

1. Medlemsstaterne vedtager relevante bestemmelser for at undersøge påstande om manglende overholdelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med screeningen.
2. Hver medlemsstat opretter en uafhængig overvågningsmekanisme for
 - at sikre, at EU-retten og folkeretten, herunder chartret om grundlæggende rettigheder, overholdes under screeningen
 - om nødvendigt at sikre overholdelsen af nationale regler for frihedsberøvelse af den pågældende, navnlig hvad angår årsagerne til og varigheden af frihedsberøvelsen
 - at sikre, at påstande om manglende overholdelse af de grundlæggende rettigheder under screeningen, herunder hvad angår adgang til asylproceduren og manglende overholdelse af princippet om non-refoulement, behandles effektivt og uden unødigt forsinkelse.

Medlemsstaterne træffer passende kontrolforanstaltninger for at sikre mekanismens uafhængighed.

Agenturet for Grundlæggende Rettigheder udsteder generelle retningslinjer til medlemsstaterne om oprettelsen af en sådan mekanisme og dennes uafhængighed. Endvidere kan medlemsstaterne anmode Agenturet for Grundlæggende Rettigheder om støtte i forbindelse med udviklingen af deres nationale overvågningsmekanismer, herunder kontrolforanstaltninger til sikring af sådanne mekanismers uafhængighed, såvel som overvågningsmetoden og passende uddannelsesordninger.

Medlemsstaterne kan indbyde relevante nationale, internationale og ikkestatslige organisationer og organer til at deltage i overvågningen.

Artikel 8

Oplysninger

1. Tredjelandssstatsborgere, der skal screenes, informeres kortfattet om formålet med og de nærmere bestemmelser for screeningen:
 - (a) trinnene i og de nærmere bestemmelser for screeningen samt de mulige udfald af screeningen
 - (b) tredjelandssstatsborgeres rettigheder og forpligtelser under screeningen, herunder forpligtelsen til at forblive i de udpegede faciliteter under screeningen.
2. Under screeningen skal de om nødvendigt også modtage oplysninger om:
 - (a) de gældende regler vedrørende indrejsebetingelser for tredjelandssstatsborgere i henhold til forordning (EU) 2016/399 [Schengengrænsekodeksen] samt om andre betingelser for indrejse, ophold og bopæl i den pågældende medlemsstat, i det omfang disse oplysninger ikke allerede er blevet udleveret
 - (b) forpligtelsen til, såfremt der er blevet ansøgt om eller er tegn på ønske om at ansøge om international beskyttelse, at ansøge om international beskyttelse i den medlemsstat, hvor den pågældende tredjelandssstatsborger først indrejste

eller har lovligt ophold, jf. artikel [9, stk. 1 og 2], i forordning (EU) XXX/XXX [den tidligere Dublinforordning], foruden oplysninger om følgerne af manglende overholdelse heraf, jf. artikel [10, stk. 1], i nævnte forordning, og de i samme forordnings artikel 11 fastsatte oplysninger samt oplysninger om procedurerne, efter der er indgivet en ansøgning om international beskyttelse

- (c) forpligtelsen for tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold til at vende tilbage i overensstemmelse med direktiv XXXX [tilbagesendelsesdirektivet]
 - (d) mulighederne for at deltage i et program, hvor der ydes logistisk, finansiel og anden materiel bistand eller bistand i naturalier med henblik på støtte til frivillig udrejse
 - (e) betingelserne for deltagelse i omfordeling i overensstemmelse med artikel XX i forordning (EU) XXX/XXX [den tidligere Dublinforordning]
 - (f) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2016/679³⁵ [den generelle forordning om databeskyttelse].
3. De oplysninger, der gives under screeningen, skal være på et sprog, som tredjelandstatsborgeren forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå. Oplysningerne formidles skriftligt og under særlige omstændigheder, hvor det er nødvendigt, mundtligt ved hjælp af tolketjenester. De formidles på en passende måde under hensyntagen til personens alder og køn.
4. Medlemsstaterne kan give relevante og kompetente nationale, internationale og ikkestatslige organisationer og organer tilladelse til at give tredjelandstatsborgere oplysninger i henhold til denne artikel under screeningen i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i national ret.

Artikel 9

Helbredstjek og sårbarheder

1. Tredjelandstatsborgere, der er omfattet af den i artikel 3 omhandlede screening, underkastes en indledende lægeundersøgelse for at fastslå, om der eventuelt er behov for øjeblikkelig pleje eller isolation af hensyn til folkesundheden, medmindre de relevante kompetente myndigheder på grundlag af en vurdering af de pågældende tredjelandstatsborgeres generelle tilstand og årsagerne til at henvise dem til screeningen finder det godtgjort, at der ikke er behov for en indledende lægeundersøgelse. I så fald underretter de disse personer herom.
2. Hvis det er relevant, kontrolleres det, om de i stk. 1 omhandlede personer befinder sig i en sårbar situation, er ofre for tortur eller har særlige modtagelses- eller proceduremæssige behov, jf. artikel 20 i [det omarbejdede] direktiv om modtagelsesforhold.
3. Hvis der er tegn på sårbarheder eller særlige modtagelses- eller proceduremæssige behov, skal den pågældende tredjelandstatsborger modtage rettidig og tilstrækkelig støtte i betragtning af deres fysiske og mentale sundhed. I tilfælde af mindreårige

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016).

ydes støtten af personale, der er uddannet og kvalificeret til at håndtere mindreårige, i samarbejde med børnebeskyttelsesmyndigheder.

4. Hvis det på grundlag af omstændighederne skønnes nødvendigt, underkastes tredjelandstatsborgere, der er omfattet af den i artikel 5 omhandlede screening, en indledende lægeundersøgelse, navnlig for at identificere medicinske tilstande, der kræver øjeblikkelig pleje, særlig bistand eller isolation.

Artikel 10

Identifikation

1. I det omfang det endnu ikke under anvendelsen af artikel 8 i forordning (EU) 2016/399 har fundet sted, skal identiteten af de tredjelandstatsborgere, der underkastes den i artikel 3 eller artikel 5 omhandlede screening, i kombination med nationale og europæiske databaser verificeres eller fastlægges ved hjælp af navnlig følgende:
 - (a) identitetspapirer, rejsedokumenter eller andre dokumenter
 - (b) data eller oplysninger, der forelægges af eller indhentes fra den pågældende tredjelandstatsborger og
 - (c) biometriske oplysninger.
2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede identifikation foretager de kompetente myndigheder en forespørgsel i de relevante nationale databaser samt det fælles identitetsregister, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2019/817. Med henblik herpå anvendes en tredjelandstatsborgers biometriske oplysninger, der optages på stedet under screeningen, samt identitetsoplysninger og, hvor det er muligt, rejsedokumentoplysninger.
3. Hvis tredjelandstatsborgerens biometriske oplysninger ikke kan anvendes, eller hvis forespørgslen med de i stk. 2 omhandlede oplysninger ikke giver noget resultat, foretages den i stk. 2 omhandlede forespørgsel med tredjelandstatsborgerens identitetsoplysninger i kombination med eventuelle identitetsoplysninger, rejsedokumentoplysninger eller andre dokumentoplysninger eller med de af den pågældende tredjelandstatsborger forelagte identitetsoplysninger.
4. Kontrollen omfatter, hvor det er muligt, også verifikation af mindst én af de biometriske identifikatorer, der er integreret i ethvert identitetsdokument, rejsedokument eller andet dokument.

Artikel 11

Sikkerhedskontrol

1. Tredjelandstatsborgere, der screenes i henhold til artikel 3 eller artikel 5, underkastes sikkerhedskontrol for at kontrollere, at de ikke udgør en trussel mod den indre sikkerhed. Sikkerhedskontrollen kan omfatte både tredjelandstatsborgerne og de genstande, de er i besiddelse af. Den pågældende medlemsstats nationale lovgivning finder anvendelse ved kropsvisitering og anden gennemsøgning.
2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede sikkerhedskontrol, og i det omfang de kompetente myndigheder endnu ikke har foretaget denne i overensstemmelse med

artikel 8, stk. 3, litra a), nr. vi), i forordning (EU) 2016/399, foretager de en forespørgsel i de relevante nationale databaser og EU-databaser, navnlig Schengeninformationssystemet (SIS).

3. I det omfang dette ikke allerede har fundet sted som led i den kontrol, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) 2016/399, foretager den kompetente myndighed en forespørgsel i ind- og udrejsesystemet (EES), det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), herunder den ETIAS-overvågningsliste, der er omhandlet i artikel 29 i forordning (EU) 2018/1240, visuminformationssystemet (VIS), ECRIS-TCN-systemet for så vidt angår domme vedrørende terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger, de Europoloplysninger, der behandles med henblik på artikel 18, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/794, og INTERPOL's database over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN) med de i artikel 10, stk. 1, omhandlede oplysninger og som minimum under anvendelse af de oplysninger, der omhandlet i litra c) deri.
4. Hvad angår søgning i EES, ETIAS og VIS i henhold til stk. 3 er de indhentede oplysninger begrænset til en angivelse af afslag på en rejsetilladelse, nægtelse af indrejse eller afgørelser om afslag på, annullation af eller inddragelse af et visum eller en opholdstilladelse, som er begrundet i sikkerhedshensyn.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger den nærmere procedure og specifikationer for indhentning af oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.

Artikel 12

Nærmere bestemmelser for sikkerhedskontrol

1. De forespørgsler, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, og i artikel 11, stk. 2, kan i forbindelse med forespørgsler vedrørende EU-informationssystemerne og det fælles identitetsregister igangsættes ved hjælp af den europæiske søgeportal, jf. kapitel II i forordning (EU) 2019/817 og kapitel II i forordning (EU) 2019/818³⁶.
2. Hvis der efter en forespørgsel i henhold til artikel 11, stk. 3, opnås et match i forhold til oplysninger i et af informationssystemerne, skal den kompetente myndighed have adgang til at konsultere det dossier, der svarer til dette match i det respektive informationssystem, for at fastslå den i artikel 11, stk. 1, omhandlede risiko for den indre sikkerhed.
3. Hvis en forespørgsel som omhandlet i artikel 11, stk. 3, giver et match i forhold til Europoloplysninger, underretter medlemsstatens kompetente myndighed Europol med henblik på eventuelt at træffe passende opfølgingsforanstaltninger i overensstemmelse med den relevante lovgivning.
4. Hvis en forespørgsel som omhandlet i artikel 11, stk. 3, giver et match i forhold til oplysninger i INTERPOL's TDAWN-database, underretter medlemsstatens kompetente myndighed INTERPOL's nationale centralbureau i den medlemsstat, der

³⁶

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

indledte forespørgslen, med henblik på eventuelt at træffe passende opfølgningsforanstaltninger i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at præcisere proceduren for samarbejde mellem de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af screeningen, INTERPOL's nationale centralbureauer, Europols nationale enhed og de centrale ECRIS-TCN-myndigheder med henblik på at fastslå risikoen for den indre sikkerhed. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.

Artikel 13

Debriefingformular

Når screeningen er afsluttet, udfylder de kompetente myndigheder med hensyn til de personer, der er omhandlet i artikel 3 og i artikel 5, den af bilag I omfattede formular, der indeholder:

- (a) navn, fødselsdato, fødested og køn
- (b) første angivelse af nationalitet, opholdslande forud for ankomsten og talte sprog
- (c) årsag til ulovlig ankomst, indrejse og eventuelt ulovligt ophold eller bopæl, herunder oplysninger om, hvorvidt personen har indgivet en ansøgning om international beskyttelse
- (d) indhentede oplysninger om rejseruter, herunder afgangssted, tidligere opholdslande, transittredjelande og lande, hvor der kan være ansøgt om eller indrømmet beskyttelse, samt påtænkt bestemmelsessted i Unionen
- (e) oplysninger om bistand ydet af en person eller en kriminel organisation i forbindelse med den ulovlige grænsepassage og alle relaterede oplysninger i tilfælde af mistanke om smugling.

Artikel 14

Resultatet af screeningen

1. De tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), i denne forordning, og som
 - ikke har ansøgt om international beskyttelse og
 - ifølge screeningen ikke opfylder indrejsebetingelserne i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399

henvises til de kompetente myndigheder med henblik på anvendelse af procedurer i henhold til direktiv 2008/115/EF (tilbagesendelsesdirektivet).

I tilfælde, der ikke vedrører eftersøgnings- og redningsaktioner, kan indrejse nægtes i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399.

Den i artikel 13 omhandlede formular sendes til de relevante myndigheder, som tredjelandstatsborgeren henvises til.

2. Tredjelandssstatsborgere, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, henvises til de myndigheder, der er omhandlet i artikel XY i forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen], sammen med den formular, der er omhandlet i artikel 13 i denne forordning. Ved denne lejlighed skal de myndigheder, der foretager screeningen, i debriefingformularen påpege, hvilke elementer der umiddelbart synes at være relevante for henvisningen af de pågældende tredjelandssstatsborgere til den fremskyndede behandlingsprocedure eller grænseproceduren.
3. Hvis tredjelandssstatsborgeren omfordes inden for rammerne af den solidaritetsmekanisme, der er oprettet ved artikel XX i forordning (EU) XXXX/XXXX [Dublinforordningen], henvises den pågældende tredjelandssstatsborger til de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater sammen med den formular, der er omhandlet i artikel 13.
4. De i artikel 5 omhandlede tredjelandssstatsborgere, som
 - ikke har ansøgt om international beskyttelse og
 - ifølge screeningen ikke opfylder betingelserne for indrejse og opholdgøres til genstand for tilbagesendelsesprocedurer i henhold til direktiv 2008/115/EF.
5. Hvis en tredjelandssstatsborger, der er blevet screenet i overensstemmelse med artikel 5, indgiver en ansøgning om international beskyttelse som omhandlet i artikel 25 i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylprocedurer), finder stk. 2 i denne artikel tilsvarende anvendelse.
6. For så vidt angår tredjelandssstatsborgere, som forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen] finder anvendelse på, optager de kompetente myndigheder de biometriske oplysninger, der er omhandlet i artikel [10, 13, 14 og 14a] i nævnte forordning, og fremsender dem i overensstemmelse med nævnte forordning.
7. Hvis de tredjelandssstatsborgere, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 5, henvises til en passende asyl- eller tilbagesendelsesprocedure, afsluttes screeningen. Hvis ikke alle kontroller er gennemført inden for de frister, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3 og 5, afsluttes screeningen imidlertid for den pågældende person, som henvises til en relevant procedure.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 16

Ændring af forordning (EF) nr. 767/2008

I forordning (EF) nr. 767/2008 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

"2. Adgangen til VIS med henblik på at søge oplysninger er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere hos den centrale ETIAS-enhed, ved de nationale myndigheder i hver medlemsstat, herunder behørigt bemyndigede medarbejdere hos de nationale ETIAS-enheder, der er udpeget i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240, og som er kompetente med hensyn til de formål, der er fastsat i artikel 15-22, behørigt bemyndigede medarbejdere ved de nationale myndigheder i hver enkelt medlemsstat og i de EU-agenturer, som er kompetente med hensyn til de formål, der er fastsat i artikel 20 og artikel 21 i forordning (EU) 2019/817, og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/XXX³⁷. Sådan adgang er begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver med henblik herpå, og skal stå i et rimeligt forhold til de forfulgte mål."

Artikel 17

Ændring af forordning (EU) 2017/2226

I forordning (EU) 2017/2226 foretages følgende ændringer:

- (1) I artikel 6, stk. 1, tilføjes følgende som litra 1):
 - (1) "støtte målene for den screening, der indføres ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/XXX³⁸, navnlig med henblik på den i artikel 10 omhandlede kontrol."
- (2) I artikel 9 foretages følgende ændringer:
 - (a) stk. 1 affattes således:

"2a. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i forordning (EU) 2020/XXX, har adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på søgning af oplysninger."
 - (b) stk. 4 affattes således:

"Adgang til de oplysninger i ind- og udrejsesystemet, som er lagret i CIR, er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere ved de nationale myndigheder i hver enkelt medlemsstat og de behørigt bemyndigede medarbejdere i de EU-agenturer, der er kompetente med hensyn til de formål, der er fastsat i artikel 20, artikel 20a og artikel 21 i forordning (EU) 2019/817. Sådan adgang er begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver med henblik herpå, og skal stå i et rimeligt forhold til de forfulgte mål."

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXX af [...] om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817].

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXX af [...] om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817].

Artikel 18

Ændring af forordning (EU) 2018/1240

I forordning (EU) 2018/1240 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 4, litra a), affattes således:

"a) bidrage til et højt sikkerhedsniveau ved at indføre en grundig vurdering af ansøgerne for så vidt angår den risiko, de kan udgøre for den indre sikkerhed, forud for deres ankomst til grænseovergangssteder ved de ydre grænser og af personer, der underkastes den screening, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/XXX³⁹ [screeningforordningen], for derved at fastslå, om der er konkrete indicier for eller rimelig grund baseret på konkrete indicier til at fastslå, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden."

- (1) Artikel 13, stk. 5, affattes således:

"5. Hver medlemsstat udpeger de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 4, og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i forordning (EU) 2020/XXX, og giver straks en liste over disse myndigheder til eu-LISA i overensstemmelse med denne forordnings artikel 87, stk. 2. Det skal på listen specificeres, til hvilket formål hver myndigheds behørigt bemyndigede medarbejdere har adgang til oplysninger i ETIAS-informationssystemet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, 2 og 4."

Artikel 19

Ændring af forordning (EU) 2019/817

I forordning (EU) 2019/817 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 17, stk. 1, affattes således:

"Der oprettes et fælles identitetsregister (CIR) med en individuel mappe for hver person, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, og indeholdende de i artikel 18 omhandlede oplysninger med henblik på at lette og bistå med korrekt identifikation af personer, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN i overensstemmelse med artikel 20 og 20a, støtte driften af MID i overensstemmelse med artikel 21 og lette og effektivisere de udpegede myndigheders og Europols adgang til ind- og udrejsesystemet, VIS, ETIAS og Eurodac, når det er nødvendigt for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger i overensstemmelse med artikel 22."

- (2) Følgende indsættes som artikel 20a:

³⁹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXX af [...] om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817].

"Artikel 20a

Adgang til det fælles identitetsregister med henblik på identifikation i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/XXX

1. Forespørgsler i CIR foretages af den i artikel 6, stk. 7, i forordning (EU) 2020/XXX udpegede kompetente myndighed udelukkende med henblik på at identificere en person i henhold til artikel 10 i nævnte forordning, forudsat at proceduren blev indledt under denne persons tilstedeværelse.
2. Hvis forespørgslen viser, at oplysninger om den pågældende person er lagret i CIR, har den kompetente myndighed adgang til at konsultere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, samt til de data, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818."

Artikel 20

Evaluering

[Tre år efter ikrafttrædelsen aflægger Kommissionen rapport om gennemførelsen af foranstaltningerne i denne forordning.]

Tidligst [fem] år efter denne forordnings anvendelsesdato og derefter hvert femte år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning. Kommissionen forelægger en rapport om de vigtigste resultater af evalueringen for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Medlemsstaterne sender senest seks måneder inden udløbet af fristen på [fem] år Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226 og (EU) 2018/1240

1.2. Berørt(e) politikområde(r) (programklynge)

Udgiftsområde 4 (migration og grænseforvaltning) Afsnit 11. Grænseforvaltning
Beskyttelse af de ydre grænser:

at der foretages personkontrol og effektiv overvågning ved passage af de ydre grænser

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

☒ **en ny foranstaltning**

☐ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Forslaget er en opfølgning på den udmelding, som Europa-Kommissionens formand Ursula von der Leyen i september 2019 fremkom med, om at vedtage en ny pagt om migration og asyl, der vil indebære en samlet tilgang til ydre grænser, asyl- og tilbagesendelsessystemer, Schengenområdet med fri bevægelighed og den eksterne dimension.

Forslaget ledsager Kommissionens meddelelse om en ny pagt om migration og asyl, der har til formål at styrke den gensidige tillid mellem medlemsstaterne.

På kort sigt vil medlemsstaterne skulle udpege de relevante myndigheder til at foretage screeningen og oprette den infrastruktur, der kan anvendes til dette formål. Desuden vil de skulle træffe foranstaltninger til oprettelse af den mekanisme, der under screeningen skal anvendes til at overvåge overholdelsen af de grundlæggende rettigheder. I denne forbindelse kan de to første år kræve større investeringer end de efterfølgende år, navnlig i de medlemsstater, der er i frontlinjen.

På lang sigt vil medlemsstaterne skulle udvikle og opretholde screeningcentre, tilvejebringe de nødvendige og tilstrækkeligt uddannede ressourcer og opretholde overvågningsmekanismen.

- 1.4.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Formålet med forslaget er at bidrage til et omfattende og modstandsdygtigt kontrolsystem ved de ydre grænser for at lette asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne.

Målene med dette forslag kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene. Af betragtning 6 i Schengengrænsekodeksen fremgår følgende: "Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænser kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Grænsekontrollen bør bidrage til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, offentlige sundhed og internationale forbindelser."

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

Sammenlignet med de nuværende procedurer vil den foreslåede screening tilføre merværdi ved navnlig at:

- skabe ensartede regler for identifikation af tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder indrejsebetingelserne som omhandlet i Schengengrænsekodeksen, og underkaste dem helbredstjek og sikkerhedskontrol ved de ydre grænser
- sikre, at indrejse ikke er tilladt for tredjelandstatsborgere, hvis status endnu ikke er bekræftet, og dermed bidrage til at forhindre, at de forsvinder
- lette fastlæggelsen og anvendelsen af den relevante procedure: tilbagesendelse eller, hvis der er tale om en ansøgning om international beskyttelse, den normale asylprocedure, en fremskyndet procedure, asylproceduren ved grænsen eller omfordeling til en anden medlemsstat, og
- skabe en ramme til screening af tredjelandstatsborgere, der er indrejst på medlemsstaternes område uden tilladelse, og som pågribes på deres område.

- 1.4.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Forslaget bygger på erfaringerne fra den almindelige arbejdsgang i Italien og Grækenland i hotspotområder som omhandlet i forordning (EU) 2019/1896. Med forslaget fastlægges der et tæt samarbejde mellem nationale myndigheder, Kommissionen, relevante EU-agenturer og andre eksperter fra medlemsstater, og der sættes ind over for de specifikke udfordringer ved de ydre grænser, som medlemsstaterne, der er under et stort migrationspres står over for.

- 1.4.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Forslaget udgør en af de lovgivningsmæssige byggesten i den nye pagt om migration og asyl og indeholder bestemmelser om et yderligere element i migrationsstyringen i fuld overensstemmelse med forslagene til en forordning om asylforvaltning og migrationsstyring, til en forordning om asylproceduren, til en forordning om krisesituationer og det ændrede forslag til omarbejdning af Eurodacforordningen.

Herudover sigter forslaget mod at bidrage til en samlet tilgang til migration ved at skabe en problemfri forbindelse mellem alle faser af migrationsprocessen, lige fra

ankomst til behandling af anmodninger om international beskyttelse og eventuel tilbagesendelse. Dette skal foregå under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Med henblik herpå foreslås det at sikre, at hver medlemsstat opretter en uafhængig overvågningsmekanisme for at sikre, at de grundlæggende rettigheder overholdes under hele screeningen, og at eventuelle påstande om brud på de grundlæggende rettigheder undersøges grundigt.

Overvågningsmekanismen i forbindelse med screeningen bør indgå i den forvaltning og overvågning af migrationssituationen, der er fastsat i den nye forordning om asylforvaltning og migrationsstyring. Medlemsstaterne bør integrere resultaterne af deres nationale overvågningsmekanisme under screeningforordningen i deres nationale strategier, der er fastsat i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Forslaget berører ikke de eksisterende procedurer på asyl- og tilbagesendelsesområdet og begrænser ikke udøvelsen af individuelle rettigheder, men indfører en første fase før indrejse, så disse procedurer bedre kan anvendes.

Resultatet af screeningen bør føre til, at de pågældende tredjelandstatsborgere henvises til de relevante myndigheder, som — ved hjælp af de oplysninger, der blev angivet i debriefingformularen under screeningen — bør træffe de relevante afgørelser.

De i forbindelse med screeningen indsamlede oplysninger skal derfor bidrage til, at målene med de respektive procedurer kan nås på en mere effektiv måde. De bør navnlig hjælpe de relevante asylmyndigheder med at identificere de asylansøgere, som er omfattet af grænseproceduren, i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af forordningen om asylprocedurer. De bør også bidrage til at bekæmpe smugling og forbedre grænsekontrollen gennem en bedre forståelse af migrationsstrømmene.

De biometriske oplysninger, der er omhandlet i forordning XXXX [Eurodacforordningen], bør sammen med de i artikel [10, 13, 14 og 14a] i Eurodacforordningen omhandlede oplysninger, der indsamles under screeningen, overføres til Eurodac for så vidt angår tredjelandstatsborgere, for hvilke der skal optages fingeraftryk, hvorved forpligtelserne vedrørende optagelse af fingeraftryk og registrering af tredjelandstatsborgere styrkes. Screening vil også gøre det lettere at søge i EU's andre store IT-systemer, f.eks. Schengeninformationssystemet, med henblik på tilbagesendelse.

1.5. Varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

☐ Gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☒ **Ubegrænset varighed**

Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ikrafttrædelsen

derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁴⁰

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– ☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– ☐ i gennemførelsesorganer

☒ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligtretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt

– *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Elementer i screeningen, der potentielt kan kræve finansiell støtte:

— infrastruktur til screening: oprettelse og anvendelse/opgradering af eksisterende lokaler ved grænseovergangsstederne, modtagelsescentrene osv.

— oplæring af grænsevagter og andre relevante myndigheder til at udføre screeningen

— adgang til de relevante databaser på nye lokaliteter

⁴⁰

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

- uddannelse og ansættelse af nyt personale til at udføre screeningen
- ansættelse af sundhedspersonale
- medicinsk udstyr og lokaler til indledende helbredstjek
- oprettelse af en uafhængig overvågningsmekanisme for at sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder under hele screeningen

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

I henhold til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visa som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (COM(2018) 473 final):

Delt forvaltning:

Hver medlemsstat opretter et forvaltnings- og kontrolsystem for sit program og sikrer kvaliteten og pålideligheden af overvågningssystemet og oplysningerne om indikatorer, jf. forordningen om fælles bestemmelser. For at gøre det lettere hurtigt at indlede gennemførelsen heraf er det muligt at rulle eksisterende velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer over til den næste programmeringsperiode.

Medlemsstaterne vil i den forbindelse blive anmodet om at nedsætte et overvågningsudvalg, som Kommissionen vil deltage i med en rådgivende funktion. Overvågningsudvalget træder sammen mindst en gang om året. Der vil blive set nærmere på alle spørgsmål, der har indflydelse på, om der gøres fremskridt med programmet med henblik på at nå dets mål.

Medlemsstaterne vil indsende en årlig performancerapport, som skal indeholde oplysninger om status med hensyn til gennemførelsen af programmet og til at nå milesten og mål. Der skal også ses nærmere på eventuelle problemer, der påvirker programmets performance, og de foranstaltninger, der er truffet for at løse dem

Ved periodens udgang fremlægger hver medlemsstat en endelig performancerapport. I den endelige rapport skal der fokuseres på de fremskridt, der er blevet gjort med henblik på at nå programmets mål, og den bør indeholde en oversigt over de vigtigste problemer, som har påvirket programmets performance, de foranstaltninger, der er truffet for at løse dem, og en vurdering af, hvor effektive disse foranstaltninger har været. Herudover skal der i rapporten redegøres for programmets bidrag til at klare de udfordringer, der blev påpeget i de relevante EU-henstillinger til medlemsstaten, de fremskridt, der er blevet gjort med hensyn til at nå de mål, der er fastsat i performancerammen, resultaterne af de relevante evalueringer og opfølgningen herpå og resultaterne af kommunikationsforanstaltninger.

Ifølge forslaget til forordningen om fælles bestemmelser skal medlemsstaterne hvert år indsende en sikkerhedspakke, som skal indeholde årsregnskabet, en forvaltningserklæring og revisionsmyndighedens udtalelse om regnskabet, forvaltnings- og kontrolsystemet og lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne i årsregnskaberne. Kommissionen vil anvende denne sikkerhedspakke til at fastsætte det beløb, der har udgiftsvirkning for fonden for regnskabsåret.

Hvert andet år afholdes der et statusmøde mellem Kommissionen og hver medlemsstat for at se nærmere på hvert programs performance.

Seks gange om året skal medlemsstaterne indsende oplysninger om hvert program fordelt på de specifikke målsætninger. Disse oplysninger skal vedrøre udgifter til operationer og værdierne for de fælles output- og resultatindikatorer.

Generelt:

Kommissionen foretager en midtvejsevaluering og en retrospektiv evaluering af de foranstaltninger, der er blevet gennemført inden for rammerne af fonden, jf. forordningen om fælles bestemmelser. Midtvejsevalueringen bør især baseres på den midtvejsevaluering, som medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen inden 31. december 2024.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

I henhold til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visa som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (COM(2018) 473 final):

Både de efterfølgende evalueringer af GD HOME's fonde for perioden 2007-2013 og de foreløbige evalueringer af GD HOME's nuværende fonde viser, at forskellige gennemførelsesmetoder på området migration og indre anliggender har gjort det muligt at nå målsætningerne for fondene. Den helhedsorienterede udformning af gennemførelsesmekanismerne er blevet bevaret og omfatter delt, direkte og indirekte forvaltning.

Ved delt forvaltning gennemfører medlemsstaterne programmer, som bidrager til Unionens politiske mål, og som er skræddersyede til den nationale kontekst. Disse programmer kan omfatte screeningaktiviteter. Delt forvaltning sikrer, at der er finansiel støtte til rådighed i alle deltagende stater. Derudover muliggør delt forvaltning forudsigelighed med hensyn til finansiering og gør det muligt for medlemsstaterne, som bedst kender de udfordringer, de står over for, at planlægge deres langsigtede midler i overensstemmelse hermed. Supplerende støtte til specifikke foranstaltninger (som kræver en samarbejdsbaseret indsats fra medlemsstaterne, eller hvis en ny situation i EU kræver, at der stilles supplerende midler til rådighed for en eller flere medlemsstater) og til genbosættelse og overførsel kan gennemføres ved delt forvaltning. Som noget nyt kan fonden også yde krisebistand ved delt forvaltning ud over direkte og indirekte forvaltning.

Ved direkte forvaltning støtter Kommissionen andre foranstaltninger, der bidrager til Unionens fælles politiske mål. Foranstaltningerne gør det muligt at yde skræddersyet støtte til akutte og specifikke behov i medlemsstaterne ("krisebistand"), at yde støtte til tværnationale net og aktiviteter, at afprøve innovative aktiviteter, der kan opskaleres inden for rammerne af nationale programmer, og at medtage undersøgelser af interesse for EU som helhed ("EU-foranstaltninger").

Ved indirekte forvaltning bevarer fonden muligheden for at uddelegere gennemførelsesopgaver til bl.a. internationale organisationer og myndigheder på området indre anliggender med henblik på særlige formål.

I lyset af de forskellige målsætninger og behov foreslås det at indføre en tematisk facilitet under fonden som en metode til at skabe balance mellem forudsigeligheden af den flerårige tildeling af midler til nationale programmer og fleksibilitet til periodisk at finansiere foranstaltninger med stor merværdi på EU-plan. Den tematiske facilitet vil blive anvendt til særlige foranstaltninger i og mellem medlemsstaterne, EU-foranstaltninger, krisebistand, genbosætning og omfordeling. Den vil sikre, at der kan tildeles og overføres midler mellem ovennævnte forskellige forvaltningsmetoder på grundlag af en toårig programmering.

Betalingsvilkårene for delt forvaltning er beskrevet i udkastet til forslag til forordning om fælles bestemmelser, som indeholder bestemmelser om årlig forfinansiering fulgt af højst fire mellemliggende betalinger pr. program og år baseret på betalingsanmodninger indsendt af medlemsstaterne i løbet af regnskabsåret. Ifølge udkastet til forslag til forordning om fælles bestemmelser modregnes forfinansieringen inden for programmernes sidste regnskabsår.

Kontrolstrategien vil være baseret på den nye finansforordning og forordningen om fælles bestemmelser. Den nye finansforordning og udkastet til forslag til forordning om fælles bestemmelser skal udvide anvendelsen af forenklede former for tilskud som faste beløb, faste satser og enhedsomkostninger. Der indføres også nye betalingsformer baseret på de opnåede resultater i stedet for omkostningerne. Støttemodtagerne vil kunne modtage et fastsat beløb, hvis de kan dokumentere, at visse foranstaltninger såsom uddannelseskurser eller levering af humanitær bistand er blevet gennemført. Dette forventes at forenkle kontrolbyrden for både støttemodtageren og medlemsstaten (f.eks. kontrol af regninger og kvitteringer for udgifter).

I forbindelse med delt forvaltning bygger udkastet til forslag til forordning om fælles bestemmelser på forvaltnings- og kontrolstrategien for programmeringsperioden 2014-2020, men der indføres foranstaltninger med henblik på at forenkle gennemførelsen og mindske kontrolbyrden for både støttemodtagerne og medlemsstaterne. De nye tiltag omfatter:

- fjernelse af udpegelsesproceduren (hvilket bør gøre det muligt at fremskynde gennemførelsen af programmerne)

- forvaltningskontrollen (administrativ og på stedet) skal foretages af forvaltningsmyndigheden på grundlag af en risikoanalyse (sammenlignet med den 100 % administrative kontrol, der kræves i programmeringsperioden 2014-2020). Under visse omstændigheder kan forvaltningsmyndighederne desuden anvende forholdsmæssige kontrolordninger i overensstemmelse med de nationale procedurer

- betingelserne for at undgå mange revisioner af den samme operation/udgift.

Programmyndighederne vil forelægge Kommissionen anmodninger om mellemliggende betalinger på grundlag af de udgifter, der er afholdt af støttemodtagere. Udkastet til forslag til forordning om fælles bestemmelser indeholder også bestemmelser, som gør det muligt for forvaltningsmyndighederne at foretage forvaltningskontrol på grundlag af en risikoanalyse, og bestemmelser om særlig kontrol (f.eks. kontrol på stedet foretaget af forvaltningsmyndigheden og revisioner af operationer og udgifter foretaget af revisionsmyndigheden), efter at de dermed forbundne udgifter er blevet anmeldt til Kommissionen i anmodningerne om mellemliggende betalinger. For at mindske risikoen for, at ikkestøtteberettigede udgifter refunderes, sættes der i udkastet til forslag til forordning om fælles bestemmelser et loft over Kommissionens mellemliggende betalinger på 90 %, da kun en del af den nationale kontrol er blevet gennemført på dette tidspunkt. Kommissionen vil betale saldoen efter den årlige regnskabsafslutning ved modtagelsen af sikkerhedspakken fra programmyndighederne. Uregelmæssigheder, der konstateres af Kommissionen eller Revisionsretten efter fremsendelsen af den årlige sikkerhedspakke, kan medføre en nettokorrektion.

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

GD HOME har ikke oplevet større risici for fejl i forbindelse med dets udgiftsprogrammer. Det bekræftes af, at Revisionsretten efter gentagne revisioner ikke har fundet alvorlige fejl i årsrapporterne.

Ved delt forvaltning vedrører den generelle risiko i forbindelse med gennemførelsen af de nuværende programmer medlemsstaternes underudnyttelse af fondene og mulige fejl som følge af de komplekse regler og svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne. Forslaget til forordning om fælles bestemmelser forenkler de lovgivningsmæssige rammer ved at harmonisere reglerne og forvaltnings- og kontrolsystemerne på tværs af de forskellige fonde, der gennemføres ved delt forvaltning. Den forenkler også kontrolkravene (f.eks. risikobaseret forvaltningskontrol, mulighed for forholdsmæssige kontrolordninger baseret på nationale procedurer, begrænsninger i revisionsarbejdet med hensyn til timing og/eller specifikke aktiviteter).

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Omkostningerne ved kontrollen forventes at blive de samme eller eventuelt lavere for medlemsstaterne. For den nuværende programmeringscyklus 2014-2020 skønnes medlemsstaternes samlede omkostninger pr. 2017 at udgøre ca. 5 % af de samlede betalinger, som medlemsstaternes har anmodet om i 2017.

Denne procentdel forventes at falde i takt med effektivitetsgevinsterne ved gennemførelsen af programmerne og stige i forbindelse med betalingerne til medlemsstaterne.

Med indførelsen af en risikobaseret tilgang til forvaltning og kontrol i forslaget til forordning om fælles bestemmelser kombineret med det øgede incitament til at vælge forenkledte omkostningsordninger forventes medlemsstaternes omkostninger til kontrol at falde yderligere.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

GD HOME vil fortsat anvende sin strategi til bekæmpelse af svig i overensstemmelse med Kommissionens svigbekæmpelsesstrategi (CAFS) med henblik på bl.a. at sikre, at dens interne kontrol i forbindelse med bekæmpelse af svig fuldt ud er i overensstemmelse med CAFS, og at dens strategi for styring af risikoen for svig er gearret til at finde frem til de områder, hvor der er risiko for svig, og til passende modforanstaltninger.

Hvad angår delt forvaltning, skal medlemsstaterne sikre lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne i de regnskaber, de forelægger Kommissionen. I den forbindelse vil medlemsstaterne skulle træffe alle nødvendige skridt til at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder. Som i den nuværende programmeringscyklus 2014-2020 er medlemsstaterne forpligtet til at indføre

procedurer for afsløring af uregelmæssigheder og svig i forbindelse med Kommissionens delegerede forordning om indberetning af uregelmæssigheder. Foranstaltninger til bekæmpelse af svig vil fortsat være et gennemgående princip og en forpligtelse for medlemsstaterne.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og foreslået(ed) ny(e) udgiftspost(er) på budgettet

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftsarten	Bidrag			
	Udgiftsområde 4: "Migration og grænseforvaltning"		fra EFTA-lande ⁴²	fra kandidatlande ⁴³	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel [21, stk. 2, litra b)]
4	11 02 01 — "Instrumentet for grænseforvaltning og visa"	IOB	NEJ	NEJ	JA	NEJ
4	11 01 01 — Støtteudgifter til "Fonden for Integreret Grænseforvaltning — instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visa"	IOB	NEJ	NEJ	JA	NEJ

Bemærkning:

Det bør bemærkes, at de bevillinger, der anmodes om i forbindelse med forslaget, er omfattet af de bevillinger, der allerede er afsat i den finansieringsoversigt, der ligger til grund for IGFV-forordningen. Der anmodes ikke om yderligere finansielle eller menneskelige ressourcer i forbindelse med dette lovgivningsforslag.

⁴¹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴³ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	4	"Migration og grænseforvaltning"
--	----------	----------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Aktionsbevillinger (opdelt efter de under afsnit 3.1 anførte budgetposter)	Forpligtelser	(1)	66,510	67,470	62,450	55,174	55,174	55,174	55,174		417,126
	Betalinger	(2)	17,918	27,079	28,591	24,930	25,868	33,452	47,439	211,850	417,126
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁴⁴	Forpligtelser = betalinger	(3)	0,250	0,250							0,500
Bevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet I ALT	Forpligtelser	=1+3	66,760	67,720	62,450	55,174	55,174	55,174	55,174	-	417,626
	Betalinger	=2+3	18,168	27,329	28,591	24,930	25,868	33,452	47,439	211,850	417,626

⁴⁴ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administration"
--	----------	------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af de "administrative budgetoplysninger", der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten, som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Menneskelige ressourcer										
Andre administrationsudgifter		0,060	0,060	-	-	-	-	-		0,120
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,060	0,060	-	-	-	-	-		0,120

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Bevillinger I ALT under samtlige UDGIFTSOMRÅDER i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	66,820	67,780	62,450	55,174	55,174	55,174	55,174	-	417,746
	Betalinger	18,228	27,389	28,591	24,930	25,868	33,452	47,439	211,850	417,746

3.2.2. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
----	------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter	0,060	0,060						0,120
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,060	0,060						0,120

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁴⁵ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre udgifter af administrativ art								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	0,060	0,060						0,120
--------------	-------	-------	--	--	--	--	--	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁴⁵

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☒ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
I hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer							
Delegationer							
Forskning							
• Eksternt personale (i årsværk: FTE) — KA, LA, UNE, V og JMD ⁴⁶							
Udgiftsområde 7							
Bevillinger under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
Finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁴⁷	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
Forskning							
Andet (specificeres)							
I ALT							

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

⁴⁶ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED = junioreksperter ved delegationerne.

⁴⁷ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet:
- ☐ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☒ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen	Deltagende medlemsstater, herunder associerede Schengenlande							
Samfinansierede bevillinger I ALT	skal fastlægges	skal fastlægges	skal fastlægges	skal fastlægges	skal fastlægges	skal fastlægges	skal fastlægges	

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Forslagets/initiativets virkninger ⁴⁸						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode/formel der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

⁴⁸

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.